

ABONAMENTS

Barcelona i territoris de la República: 100 Ptas.
Castelló, Tarragona, Lleida, Terol, València, Balears: 120 Ptas.
Altres punts: 150 Ptas.

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS ECOMES TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 509. TELÈFON 14.400
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11. 12. — TELÈFON 19.003

EL TEMPS Pressió al nivell de la mar: 757.9 mil·límetres. Temperatura actual: 24.5 graus. Humiditat relativa: 60 per cent. Velocitat del vent: 3 quilòmetres per hora, del nord-est. Visibilitat horitzontal, en promig: 5 quilòmetres. Estat del cel: seré. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 26.7 graus. Temperatura mínima: 21.8 graus. Recorregut del vent: 177 quilòmetres. Precipitació: nul·la. Inclinació en el dia d'ahir: 10 hores 43 minuts.

UN ENIGMA CLAR I UN D'INSOLUBLE

Ahí analitzàvem el sentit moral i polític que pot tenir l'aliança entre els socialistes i els comunistes francesos. Evidentment, resulta enigmàtica. Per a cercar-hi una explicació ja hem vist que no podem fonamentar res sobre els dos partits presos en ells mateixos. Són irreductibles precisament en l'acció; malament poden aliar-se. Hom s'ha de dir, però, que l'aliança, no obstant, van a una aliança, la condueixen i són els comunistes, és a dir, els més radicals, qui la proposa en les condicions que siguin.

Tot això seria molt complicat si els mateixos capítols de la complicació no fossin els de l'explicació. Comencem pel més desconcertant. Els comunistes han proposat el pacte.

Es estrany que els fills espirituals de Moscou hagi procedit així. Però si ens fixem en les paraules dels líders socialistes francesos, assenyalant de M. Leon Blum, hi trobarem una explicació ben natural. Rússia, en reprendre el seu paper nacional, s'ha vist obligada a barrejar-se en un sistema de tractats i aliances internacionals, i per la força de la realitat, arrossegada a seguir l'exemple del tsarisme, cercant a França el contrapès de l'ascendent germànic. A partir d'aquest moment no sent cap interès a mantenir una host que tendeix a migrar el sentit i la força nacional de la França. I la millor manera de reduir el perill és ordenar als comunistes que s'uneixin amb els socialistes; enlloc com a Moscou no saben de quina manera establir el contacte amb el socialisme moderat, sobretot quan, com en el cas present, els extremitats i els cridants no podran fer valer llur demagogia.

Tot això és d'un punt de vista de la política francesa és ben curiós, admetent interessant. Però la transcendència d'aquesta evolució és, en realitat, per tal com dona a entendre clarament que Rússia, la Rússia dels Soviets, es troba en plena evolució política. I l'evolució hi va marcant la Revolució. Ahir mantenia arruïnat el món el comunisme. Avui oscil·la cap a la social-democràcia. A Itàlia s'aproxima al feixisme. A Alemanya recompara als comunistes que ingressen en massa dins les Seccions d'Assalt. Arruïnat és la veu determinada a dir les seves forces dins la tònica imperant dintre cada país. La qüestió és que, més papistes que el papa, els comunistes internacionals no li fan cas. Si pot, intentarà conservar la xarxa, perquè sempre són una bona carta a les seves mans; però no vol passar gaire d'aquí, i encara menys provocar revolucions i grescs extremitats. Al capdavant és el camp natural de tots els pobles en revolució. Tot s'esborra.

No obstant, aquest quart de volta de Moscou pot tenir repercussions d'altres menes; seria candorós creure que tots els comunistes siguin uns erbs o uns cinics, i el dia que s'adonin que Moscou és un Estat nacional com qualsevol altre, no hi ha dubte que no voldran seguir-hi al servei. Els seus agents d'una potència estrangera dintre la pàtria llur, no té gens de gràcia ni cap grandesa.

El moviment internacional proletari, la para política de classe, haurà de tornar a posar-se el vestit de roumieu i cercar per ací per allà. I això en aquests temps de poca fe en els misticismes marxistes, és una prova terrible.

Es evident que tot el sentimentalisme social respon a alguna cosa; que, no se sap per què, sofreix una crisi de liquidació, i que el món va de cara a una altra cosa: quina?

Aquest enigma si que ni novales, ni el factor, ni cap persona nada, encara no ho poden dir.

Liquidació fulminant d'un principat

Sa Molt Serena Altesa Boris I, Príncep de les Valls d'Andorra, ha estat dut a Barcelona per la policia

Butlletí del Govern Provisional d'Andorra
Regidors i Administració: Casa la Vall, en la Vila d'Andorra la Vella

El Govern Provisional al poble Andorrà

Després de la mort del príncep de les Valls d'Andorra, el Govern Provisional ha decidit adoptar les mesures següents:

1. El príncep de les Valls d'Andorra, Sa Molt Serena Altesa Boris I, ha estat dut a Barcelona per la policia.
2. El Govern Provisional ha decidit adoptar les mesures següents:

La Cort

El Govern Provisional ha decidit adoptar les mesures següents:

1. El príncep de les Valls d'Andorra, Sa Molt Serena Altesa Boris I, ha estat dut a Barcelona per la policia.
2. El Govern Provisional ha decidit adoptar les mesures següents:

Boris I només haurà regnat sobre els papers, uns papers, però, que ell mateix encarregava a les impremtes, com aquest "Butlletí del Govern Provisional d'Andorra", el facsimil del qual publicuem

A Andorra els havia sortit un rei d'estiu que es deia Boris, i que, naturalment, hauria estat el príncep de les Valls d'Andorra. Per fer-lo més gloriós, el Govern de la República espanyola senyala que ha decidit que fos el primer i l'últim, perquè, segons diuen, uns polítics el desposseïren del reialme que s'havia adjudicat, o, més ben dit, desposseïren el reialme de l'atracció que la providència els havia concedit per animar la tempesta.

Com a negoci d'estiu, la cosa no estava malament; no era de bon arreu tan perdut com el monstre que diuen que va a passar la tempesta a un lloc d'Escòcia. Sembla que només tingués la intenció de declarar la guerra al bisbe de la Seu i convocar eleccions a la vall d'Andorra.

L'home s'havia instal·lat modestament a l'Hotel Mundial de la Seu, i començava a recular la comparsa que havia de simular una cort nombrosa i brillant. Per anar-se'n entretingut, havia

INCENDIS DE BOSCOS A ALEMANYA

Berlin, 20. — A conseqüència de la calor i la sequedat, s'han produït incendis de boscos, sobretot a Neustadt, on una companyia de la Reichswehr, del servei voluntari, ha cooperat a l'extinció de l'incendi.

Després de grans esforços, s'ha aconseguit localitzar-lo.

A Drenau, prop de Dresden, s'ha incendiat una fabrica de paper. Les pèrdues es calculen en un milió de marcs.

Aviat s'encunyan duros de la República

Madrid, 20. — Dintre pocs dies la fabrica de la Moneda posarà en circulació dos milions més de noves peces de pesseta. Després es procedirà a la fabricació de duros.

El Consell de la Generalitat

Aprovà el reglament de la Llei de Contractes de Creu i s'ocupà de l'assumpte dels Ports

Abans d'entrar en vigència es farà una informació pública

Ahí, a dos quarts de vuit del vespre, es reüní a la Generalitat el Consell de govern anunciant. La reunió s'acabà a tres quarts de nou i immediatament sortí del despatx on se celebrava el senyor Companys, el qual manifestà que no hi havia res de nou i que en la reunió s'havien ocupat gairebé exclusivament de la llei de Contractes de Creu i el seu Reglament. Afegí que el senyor Dencàs donaria la referència del Consell als periodistes, com acostuma a fer sempre.

En sortir el Conseller interí de Governació, manifestà que el Consell havia aprovat els articles del Reglament de la llei de Contractes de Creu que mancaven i afegí que abans de decretar-ne la vigència s'obriria un període d'informació pública no superior a deu dies.

El text del Reglament serà lliurat a la premsa el proper dilluns, a la Conselleria de Justícia i Dret.

El senyor Dencàs seguí dient que el Conseller de Finances havia donat compte de l'entrevista celebrada al matí amb el ministre d'Obres Públiques, senyor Guerra del Río, en la qual havien tractat de diverses qüestions relacionades amb el traspass de serveis afectes a l'esmentat Departament Ministerial, especialment els de Ports i Obres Hidràuliques. No s'ha arribat a cap acord definitiu i es seguirà tractant de les mateixes qüestions en altres entrevistes que s'han de celebrar durant l'estada del senyor Guerra del Río a Catalunya.

El mateix Conseller de Finances ha donat un avanç sobre les dades provisionals de la liquidació dels Pressupostos anteriors i ha assenyalat les normes generals a les quals s'hauran d'ajustar els Pressupostos que es presentaran al Parlament abans del primer de novembre d'aquest any. Els de remarcar l'increment que han pres alguns arbitris com el d'aprofitaments hidràulics que grava les grans companyies i el resultat satisfactori que ha donat l'establiment d'un compte corrent de Tresoreria, que ha permès d'ingressar de nou a la Generalitat, sense esforç ni despesa, la quantitat de 73.407.72 pessetes en un trimestre.

El Consell s'ha ocupat també extensament dels traspassos de serveis i valoracions pendents, a fi de donar-los el màxim d'impuls.

Seguidament s'acomiadà dels periodistes.

El Consell de ministres d'ahir

La resposta del Sr. Companys ha causat al Govern de Madrid una satisfacció relativa

HAN ESTAT DESIGNATS ELS FISCALS DEL TRIBUNAL DE CASSACIÓ DE CATALUNYA

Madrid, 20. — Des de les onze del matí fins a les dues de la tarda ha estat reunit el Consell de ministres al palau de la Presidència.

El ministre d'Agricultura ha sortit ha manifestat que en la reunió s'havia tractat de la qüestió del pa, i que, per tant, pensava posar-se en contacte amb el governador, per tal de cercar una solució que permetés de seguir venent el quilogram de pa a seixanta-cinc cèntims.

El redactor polític de "El Socialista", referint-se a les notícies recollides pel seu periòdic, ha preguntat al senyor Del Riu:

—Senyor ministre, és que el Govern està decidit a autoritzar la nostra publicació? Van dos dies de furiosa acció. En anar a conregar la "Llei", la policia es presenta a la impremta, sense que s'hagi donat temps a ella a que el fiscal conegui de què s'ocupa el diari.

—Això —ha respost el ministre d'Agricultura— digueu-ho al ministre de la Governació.

—Al ministre de la Governació —ha dit el periodista— no li diré aquestes coses. Suposo que és el que ordena que es portin a cap, i compreguem que és perill de protestar de res davant qui té interès en que s'electuï el seu motiu de la protesta.

La XXVIII VOLTA A FRANÇA

La XV etapa, Perpinyà - Ax Les Termes, fou guanyada per Lapébie a l'aprint. — Cap variació d'importància a la classificació general. — Els quatre espanyols aconseguiren distingir-se en el curs de la quinzena etapa

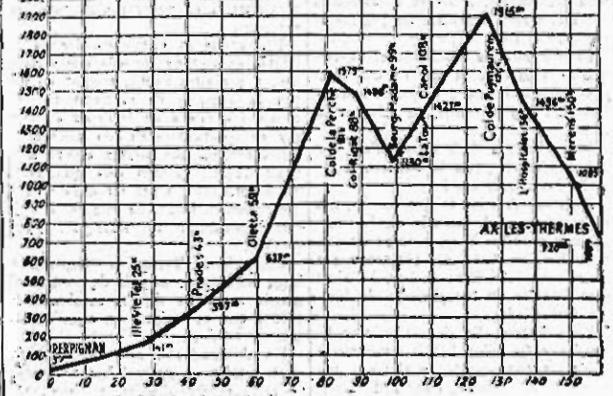
(Del nostre enviat especial)

Ax les Termes, 20. — Onze nit. (Per telèfon). — A la meua arribada aquesta l'aspecte d'un dia de festa. De tot arreu ha arribat i segueix arribant gent per a presenciar la sortida de la quinzena etapa de la Volta a França. Als voltants de l'hotel on s'allotgen els corredors espanyols, un gran gremi d'indians obria-se pas. La meua primera visita ha estat per al nostre compatriota Marià Cañardo, al qual he trobat voltat de la seva muller i filla i de nombrosos admiradors. Cañardo em confirmà confiat que ni a ell ni als seus companys els pesa per ara excessivament la prova i que creuen que amb el que porten i amb el que pensen fer esperen que tant a la Península com a França hom restarà convençut que un equip ciclista peninsular comptant amb el mateix nombre d'homes amb què han pogut comptar enguany França, Itàlia, Bèlgica i Alemanya, és capaç de vèncer en tota la línia en la magna

Magne (al davant de l'escamot) en la pujada a un coll pirinenc

prova ciclista, que s'està realitzant. Els quatre corredors espanyols que "teòricament" integren amb nosaltres l'equip hispano-suís, són evidents quatre bons elements amb els quals fèrem els impossibles el començament de la Volta per col·laborar, però més tard ho haguérem de deixar córrer per tal com ni l'idioma ni el temperament permetien l'estreta avenç que és indispensable per a donar el màxim rendiment en una

Gràfic de l'etapa Perpinyà - Ax les Termes

curra de la duresa d'aquesta. L'etapa d'avui —m'ha dit encara Cañardo— no té importància, ja els colls de la "Perche" i del Puymorens no són de difícil accés. Quant a les etapes vinentes, hauré d'escalar els cims que porten per al gran premi de muntanya; ja veurem com Esquerres i Trueba, principalment tornen a fer parlar d'ells en termes de gran èxit.

—I en tant que capità de l'equip espanyol...

Cañardo no ens ha deixat continuar. No vol que sigui dit que ell comanda els quatre seleccionats peninsulars. No obstant, en continuar la nostra conversa, Cañardo ens explicà com s'estava fent per aconseguir que el conjunt dels corredors, que ell es permet a cada moment d'aconseguir, que darrere nostre s'havien avarat a escoltar-lo amb respecte, obtingués globalment en la classificació de la cursa un lloc honorable. Es pot dir que ell contrariava l'assumpte estava en estudi i pendent d'un decret de la Presidència del Consell en el qual es determinaria el departament en què es pogués començar a revivir els expedients.

El ministre de la Governació ha estat preguntat sobre l'estat en què es troba el conflicte dels obrers que treballen al Banc d'Espanya, i ha contestat que no podia dir més sinó que havia rebut la visita del director general de Seguretat, amb el qual s'ha ocupat de la qüestió. El senyor Valdivia es posarà d'acord amb el governador del Banc d'Espanya, a fi d'adoptar mesures que es considerin indispensables.

Nota oficial:

M. Cazalis, jutge de sortida, ha passat llista, a un minut més tard la caravana s'ha posat lentament en marxa enmig del terratrèmol dels motors i

A la pàgina 3: "PAIS VALENCIA. — LA FIRA DE JULIOL", per E. Soler Godes

Les negociacions per l'entesa bàltica

Visita a Moscou dels representants d'Estònia i Lituània

Moscou, 20. — La propera arribada a aquesta ciutat, en visita oficial, dels ministres d'Estat d'Estònia i Lituània, dona al problema del bloc bàltic una actualitat particularment interessant. No hi ha dubte que aquesta idea, que es ve remou des de fa quinze anys, i que afecta als interessos de diferents potències als mateixos temps que els dels mateixos països bàltics, ha de conèixer dintre de poc un nou i interessant desenvolupament, degut a la iniciativa franco-soviètica sobre els pactes de mútua assistència.

Com se sap, el mes d'abril darrer els Governes alemany i polonès van refusar d'associar-se a la proposició soviètica de garantir, conjuntament, la independència i la integritat dels països bàltics. Això feu que el mes de juny Lituània prenguessi la iniciativa d'Estat dels tres estats bàltics en vista d'examinar les possibilitats de reforçar els lligams de col·laboració. L'opinió pública dels països bàltics ha seguit amb interès la iniciativa lituana, però, tal com ja remarcava la premsa soviètica, la formació d'un bloc bàltic troba dificultats, d'una banda, entre els mateixos països bàltics perquè, degut a les qüestions de Memel i Vilna, Estònia i Letònia, unides ja per una aliança que data de 1923, desitjant observar la més estricta neutralitat, no volen comprometre's en res sobre aquest punt; d'altra banda, degut a les diverses influències exteriors en joc, que tendeixen a modificar l'actitud natural d'Estònia i de Letònia davant la iniciativa lituana.

Es pron coneguda la importància que Moscou concedeix a la integritat i a la independència dels països bàltics, el paper d'Estat matalàs dels quals i d'obstacle a l'expansió de l'hitlerisme és ben evident. La propaganda hitleriana i els projectes d'intromissió sobre aquests països que ve preconcitant Alfred Rosenberg, han inquietat suficientment Moscou, perquè el Kremlin segueixi amb vivíssima atenció qualsevol combinació política que tendeixi a canviar l'equivalència de forces i d'influències dintre el "Pribaltikum" i que tencament procuri fer fracassar la idea d'un Locarno oriental que garanteixi l'"statu quo" territorial.

Això equival a dir que les properes visites dels ministres d'Estat d'Estònia i de Lituània a Moscou constitueixen un episodi de la gran batalla diplomàtica entaulada per França i la Unió Soviètica per a l'organització de la pau, i que sota aquest punt de vista mereixen ésser seguides amb tot interès. El sol fet d'aquestes visites i la presència d'aviadors lituans, acuradament en visita a Moscou, demostra ben clarament que la iniciativa soviètica és acollida amb tota simpatia pels països bàltics.

El traspass de serveis

La valoració dels serveis de carreteres i dels drets reals

Madrid, 20. — En la reunió de la Comissió de Traspasos de Serveis a Catalunya s'ha avançat el treball relatiu al traspass dels serveis de carreteres.

La reunió acabà a dos quarts de vuit del vespre i, segons la referència oficial, que se'n facilità, gairebé havia quedat ultimada la valoració dels serveis de carreteres.

El senyor Sbert ens digué que avui havia conferenciat amb el President del Consell, al qual indicà la necessitat d'imprimir-se una major rapidesa al traspass de serveis. El senyor Sbert es mostrà d'acord amb aquesta petició i oferí donar instruccions en tal sentit als representants del Govern a la Comissió Mixta.

El senyor Sbert ens confirmà la impressió que el Govern havia acollit favorablement l'ofici del President de la Generalitat.

La Comissió Mixta continuarà celebrant reunions fins al 15 d'agost. Després d'un mes de vacances.

Les properes reunions se celebraran a Barcelona, dimecres i dijous de la setmana entrant; hom creu que ja estaran ultimats els nous locals de la Comissió Mixta al Palau del Gel.

En les reunions que celebrarà la Comissió Mixta a Barcelona ultimada la valoració dels serveis de carreteres i dels drets reals.

Aquesta nit han marxat cap a Barcelona, en l'express, els senyors Nicolau d'Oliver, Sbert i Corominas. Demà ho farà, en avió, el senyor Serra i Moret.

LA QUOTIDIANA RECOLLIDA DE "EL SOCIALISTA"

Revista de Premsa

El Reglament per a l'aplicació de la llei de Contractes de Conreu

L'OPINIO diu que el Reglament per a l'aplicació de la llei de Contractes de conreu s'adaptarà naturalment a la Constitució i a l'Estatut, que són les nostres veritables garanties:

"L'un i l'altra són les normes legals a les quals ens hem d'atendre, i són la nostra defensa i la nostra garantia—no pas el Tribunal de Garanties, com deia el senyor Cambó—. Són la nostra defensa i la nostra garantia perquè els que manegen aquestes Corts encara no han pogut revisar-los ni anul·lar-los.

En aquest Reglament, nosaltres, catalans, imprimim les normes que ens plaguin, perquè l'autonomia és això: que els problemes catalans siguin resolts pels catalans sense oïr el dictat d'altri.

Del problema de la competència o la incompetència del Parlament català ja m'he parlat. Era el cavall de batalla dels monàrquics espanyols i de la Lliga, que el Parlament català fos declarat incompetent. El Tribunal de Garanties els va complaure. Els uns i els altres han hagut de desaparèixer, però, amb la cua entre cames. El Parlament català ha quedat com a competent. Tardament, en un moment de por, el mateix senyor Ventosa i Calvell no va tenir altre remei que reconèixer-ho. Totes les amenaces d'actituds fortes que venien de Madrid s'han esvaït com fum. Catalunya, que és un poble de pau, hi hauria respost com hagués calgut. No ha calgut respondre-hi. Catalunya, poble de pau, continua la seva tasca i fa la seva via. Ara anem a aprovar la nostra llei electoral. Catalunya és un poble que treballa.

Solució satisfactòria

Satisfactòria per a què, pregunta amb indignació el DIARI DE BARCELONA. A ple d'un ardent patriotisme semblant al de "La Nació" o del "querido" col·lega "ABC", dona llicència de centrisme al senyor Samper:

"Satisfactòria per als que ponen en joc les més respectables interèses de Catalunya: satisfactòria per aquells que con el banderín de un simbolisme sentimental, ni sentien ni han sentit nunca, han lograt adquirir la força necesaria per imposar al poble català la ley de su capricho y la opresión de su tiranía; satisfactòria per aquelles con su política partidista, exclusivista y sectaria, conducen a los catalanes al caos de la desesperación y de la anarquía.

No parece sino que el Gobierno central se ha propuesto no enterarse de la triste realidad de Catalunya.

¿Para qué planteó la cuestión de competencia legislativa ante el Tribunal de Garantías Constitucionales?

La propiedad rústica catalana ha sido burlada y defraudada en sus esperanzas. La cuestión de competencia legislativa sabe perfectamente el Gobierno, aunque se haya dicho lo contrario, que se planteó a instancias de la propiedad rústica catalana, que a base de incidir en la ley de Contratos de cultivos manifiesta y por ende inconstitucional, intentó por este procedimiento librarse de una ley inicua y destructora. Y si el Gobierno central, entonces, amparó y patrocinó la cuestión de competencia, para salvaguardar legítimos derechos del sector agrícola de toda una región, que había de sucumbir bajo el pabellón de su propia autonomía, ¿por qué cuando el más alto Tribunal de la nación, persuadido de la razón de tal planteamiento declara la incapacidad de la Generalidad para legislar en materia de contratos de cultivos, proporcionando al Gobierno central un triunfo definitivo, elude la inmediata ejecución del fallo?"

La fórmula d'arranjament amb la Generalitat suposa l'incompliment de la sentència

Ho diu LA NACIÓ en un article que ens agrada, i advertix que no solament aquesta, sinó totes les fórmules li semblarien malament. No s'accontentaria amb menys que amb l'anul·lació de l'Estatut:

"No votamos el Estatuto ni consideramos posible la permanencia de unos privilegios regionales. De modo que cuanto se haga ahora en ese sentido, sea lo que sea, tiene un carácter eminentemente transitorio. Lo que hacemos, pues, nosotros es poner de relieve, ante la

opinión pública y ante el Gobierno, el valor y la trascendencia de los hechos que van sucediendo. Frente a un Reglamento de la Generalidad todos vamos a estar conformes; frente a una sentencia del Tribunal de Garantías, no. Con el Reglamento o sin Reglamento, lo que se anuló fue la ley, y la supervivencia de la ley, con Reglamento o sin Reglamento, supone la inutilidad absoluta de la sentencia. Si es así, y al anunciarse economías y reorganizaciones de servicios, ya sabe el Gobierno que debe empezar por un Tribunal, que cuesta muy caro, y que, desgraciadamente, legisla para el vacío.

Nos conviene, en resumen, dejar sentado que nosotros, sin enconar el mal, y aun respetando las decisiones del Gobierno, no estamos conformes con semejante fórmula. Claro está que a cualquier otra fórmula la pondríamos también reparos de fuerza. Las fórmulas son, en casos así, una verdadera comedia. No hay fórmulas que valgan. Las sentencias de los Tribunales se cumplen o se burlan. Este es el dilema. Y el que se burlen de una manera o el que se burlen de otra no modifica en un ápice el juicio que la burla merece. Tanto es así, que el propio señor Companys se refería anoche a "la invariable actitud" del Gobierno de la Generalidad. La invariable actitud del Gobierno de España debiera radicarse en la firmeza para hacer cumplir la sentencia, que debía imponerse a la rebeldía hace mucho tiempo. Pero el Gobierno pequeño del señor Samper ha preferido a todo que le dejen pasar tranquilamente el verano.

Que lo pase. Que pase el verano todo lo tranquilamente que quiera. Pero conste que "la fórmula" no logra el aplauso, ni la aprobación, ni la simpatía, de la mayoría de los españoles.

L'escàndol del separatisme monàrquic

EL LIBERAL, en un bon article acusa la premsa monàrquica de Madrid d'exaltar amb llurs vils atacs Catalunya a la guerra civil. Creu, però, que el poble no en fa cap cas:

"Bonita, noble, patriótica, ejemplar campaña! Pero es que para esa gente continuamos todavía en la época de la pérdida de las colonias, de los frailes usurpadores de la voluntad nacional y de los repatriados pidiendo limosna por las calles? Entonces, si podían engañar al pueblo. Ahora el pueblo está bien enterado de aquella dialéctica de Fontainebleau, y los desprecia, y metafóricamente, les corre por las calles.

Pero está bien la campaña; está admirablemente bien. Es la plena desesperación de quienes, sin ser truco de la cuestión catalana, ya no serían más que un montón de escombros. Y aun con eso lo son. Porque suponiendo que cuajasen en el Gobierno las intenciones monárquicas y derechistas con respecto a Catalunya, la democracia lo resolvería todo con un puntapié definitivo. ¡Pues qué, vamos a estar siempre sometidos a esa especie de monopolio de patriotismo, tamizado por la familia Borbón y por la Compañía de Jesús?

¡Estará bueno! Aquella zarzuela campaña contra el Estatuto nos trajo el 10 de agosto. Y ahora quieren traer nos los de la campaña de hoy otro agosto bicolores de pasantes de madrugada...

Mas para esto último estamos suficientemente preparados. ¿Que lo intenten? ¡Que hieran, que arañen sólo a la República!

En Catalunya se leen esos comentarios cuartelescos con un desdén que bastaría para contentarlos, sin que se encaminaran hacia el clásico desenlace de jugarse el todo por el todo.

Si hay solución armónica, el monarquismo y la derecha pierden una posición interesantísima, a su juicio: la electoral. Si hay violencia, se echan a la calle.

Esto vienen a decir ellos. ¿Pero con qué emblema? ¿Con la bandera tricolor? ¿No estaría mal!

Pero no. A ellos lo que les importa es reconstruir el tinglado de las vergenzas pasadas. Y no reparan en medios. Este de Catalunya, preparado por los mismos ladrones de hoy, les sirve para intentar un recogimiento de fuerzas desbandadas.

Vano intento. Se desbandarán más. Porque entre ellos habrá seguramente algunas gentes sensatas, y el único grilato patriótico, español, españolísimo, que debemos dar en las presentes circunstancias para salvar las libertades y el porvenir de España es el único que a ellos les desconcierta y les repugna: ¡Viva la República!

Catàstrofe racial

Engraci d'Arantxodi llança a EUZKADI un cric d'angoixa davant la minva que pateix al País Basc la llengua del país. A gairebé totes les comarques retrocedeix sota l'assimilació forastera. L'estiu a les platges i les explotacions mineres és una de les causes del desprestigi de l'idioma. L'autor, però, n'espera molt de l'actual reacció nacionalista. L'idioma crida—és el primer que cal salvar:

"Hay que robustecer la acción de resistencia, vigorizarla y trocarla en acción ofensiva; que una resistencia permanente sólo con cristalizar en acción defensiva está perdida. Ante la conjunción universal de todas las potestades contra el euskera, verbo de la nacionalidad, custodio máximo de la raza en diez siglos, procede invocar al genio vasco y concentrar cuantas energías puso Dios en él para salvar a Euzkadi. Es lucha de vida o muerte, y como tal hay que afrontarla.

Ya no queda más que una quinta parte de tierra euskaldun en Navarra. En Alaba, una línea no más en sus fronteras de Biskaya y Gipuzkoa. Ha perdido una carta parte del suelo bizkaino y son ya millares las familias de Gipuzkoa puramente euzkaldun. Tengamos el valor de afrontar esta dolorosísima

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIBRE

La revellia que hem notat en els darrers moments de la reunió del Bursi celebrada el dijous passat tingué continuïtat en les sessions que celebrà ahir el mercat d'operacions a termini, les quals es desenvoluparen en un ambient més aviat optimista, i s'aconseguí que els valors recobressin els nivells perduts en jornades anteriors.

El ritme seguit per aquest sector en el curs de la setmana presenta una marcada depressió en les jornades intradimensionals per refer-se a les aballes, aconseguint-se així assolir els canvis que aparegueren en les sessions anteriors; fan excepció els Explosius, els quals, a desgrat de la petita impressió d'ahir, queden encara alguns enters per sota de la cota del dia 16 darrer.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors:

Valors	Dia 20	Tanca anterior	Alça o baix
Nords	52'30	51'60	+0'70
Alcants	44'25	43'35	+0'90
Andalusos	11'50	12'00	-0'50
Orenses	16'00	16'00	—
M. Rii	54'30	54'00	+0'30
Explosius	112'35	111'15	+1'20
Colonial	44'35	43'85	+0'50
Ford	162'00	159'00	+3'00
Chades	337'00	332'00	+5'00
Asland	59'50	58'85	+0'65

La tanca anterior dels Andalusos és del dia 10 del mes que sum; la dels Colonial, del dia 18.

BORSA AL COMPTAT

Els rotllens de comptat prossegueixen en calma, i en general sostinguts en posicions.

Poc actius es veuen els Deuts de l'Estat en aquesta jornada que comentem, i per altra banda, tampoc no donen la sensació de manteniment en canvis, i si més aviat de lleugera feixigor en constatar-se en bon nombre de sèries pèrdues que oscil·len entorn d'un quart d'enter. Queden més perjudicats els Amortitzables 3 per 100 emissió 1928, que presenten baixes de mig enter, i de més importància la sèrie A. 7575 (—1'00).

Obligacions Tresoreria Generalitat, força sollicitades, després de cotitzar al mateix canvi de dijous, recobren la pèrdua que es registrà en aque'l·la sessió, 99 (—0'50).

Els Ajuntaments, amb regular activitat, queden en general ben orientats: un escàs nombre d'emissions desentonades d'aquesta tendència, amb baixes d'un quart a mig enter. Com abans d'ahir, milloren un enter els emissió 1921. Queden més modificats els següents títols, els quals fa alguns dies no s'havien op-

ma visió. Conocendo el mal en tota su extensión, lo venceremos. De otro modo nos hundiremos en el abismo estúpido, como buques conducidos al madero.

Asociados a esa idea de una disolución inminente de la nacionalidad, si no nos alzamos los brazos energíca, eñicamente, vemos nosotros otro motivo de soberano estímulo, por el cual se puede llegar a este poder triunfal. Aludimos a la coincidencia, a primera vista extraña, del mal del derrumbamiento con el bien del nacionalismo, único que puede evitar el estrago y ruina final. No es, en verdad, extraña esa coincidencia, porque el exceso del daño hizo que la Providencia se compadeciera del pueblo basco, separándole el apóstol libertador.

El que en estas circunstancias, cuando el nacionalismo se ha extendido por gran parte de la patria y la raza adquiere la conciencia de su personalidad, se extinga el guardián multiseccional del vaso, el euskera, es de una grandeza trágica inefable. Si el idioma muere, esta nacionalidad, sostenida por un linaje, por un núcleo étnico reducidísimo, morirá seguramente. Pero el que nos alcance la muerte en los instantes en que llegamos a saborear el gozo de la vida, con el reconocimiento de la nacionalidad vasca y con el sentimiento de la personalidad racial, cómo se podrá advertir sin que el vitio pueblo vasco se extermine en sus cimientos?

Eso no puede ser. Vendrá la reacció. Y como en Güecho, pronto los grupos patriotas de todo el territorio euskaldun acudirán a salvar lo mejor de la raza, olvidándose de lo demás, si esto es necesario.

rat: Badalona, 84 (—2); Millore, Málaga, 45 (—2); Sevilla Exposició, 70 (—1'50).

Les Diputacions mantenen, i algunes adiuix milloren nivells precedents, de les quals és de remarcar el de les 4 i mig per 100 (900.000), 80'50 (+1'00).

De les cèdules les Hipotecari no fan cap operació. Les Crèdit, un xic operades, mantenen nivells anteriors.

La passivitat és ben manifesta en el sector carritaire, sense, però, que se'n ressentin gaire els canvis, els quals no assenyalen cap oscil·lació renascable. Noms és de notar la baixa de Frances 1878, 38'50 (—1'00), i Bonadilles, 13'50 (—1'50).

El sector de valors industrials prossegueix sostingut en canvis, i moderada activitat contractadora. Modifiquem més: Gas E. 84 (+1), i Aigües A. 80 (+1).

De les accions és de notar la baixa dels Montserrat, 6 (—1); Explosius, 67'50 (—12'50), i la n.l.l. de Banc Vitalici 110 (+).

Anuncis oficials

COMPANIA GENERAL D'ASFALT I PORTLAND "ASLAND"

En el sorteig número 21 per a l'amortització de 310 Obligacions 7 per 100, emissió 6 de maig de 1920, verificat en el dia d'avui, amb intervenció del notari d'aquesta ciutat N'Antoni Par i Tusquets, han resultat amortitzades les Obligacions següents:

231 a 240	491 a 500
601 " 610	881 " 890
1001 " 1010	1201 " 1210
1431 " 1440	1461 " 1470
1511 " 1520	1821 " 1830
1851 " 1860	1991 " 2000
2061 " 2070	2521 " 2530
2651 " 2660	4181 " 4190
4351 " 4360	4481 " 4490
4921 " 4930	4931 " 4940
5361 " 5370	5401 " 5410
5631 " 5640	6151 " 6160
6201 " 6210	6321 " 6330
6381 " 6390	6531 " 6540
6541 " 6550	7171 " 7180
7481 " 7490	7661 " 7670
8191 " 8200	9681 " 9690

A partir del dia 1 d'agost vinent tindrà lloc, a les oficines de la Societat Anònima Arnús-Garf, Passatge de Gràcia, núm. 9, el pagament del capital de les dites Obligacions a raó de 300 pessetes cada una, deduint els impostos del Tresor.

A partir de la mateixa data es procedirà igualment a les esmen-

Les Lletres i les Arts

L'esperiment rus

Desaparició del futur com a temor?

L'altre dia era Andreu Nin en la seva remarcable conferència de l'Escola del Treball de Badalona; ahir, André Malraux en el seu article de Le Journal de Moscou, titulat "La metamorfosi del futur", que coincidien a posar de relleu la transcendència que tindria per al món i les repercussions materials i psicològiques que té a Rússia la desaparició del futur com a temor. En la vida individual, Andreu Nin ho feia ressaltar al seu auditori amb una punta d'ironia, amb un deix també de tremolor, d'emoció, com convençut que si aconseguia fer comprendre la desaparició d'aquesta temença, esdevindria endemà en el món occidental, hauria comunicat als seus oients una de les característiques de la Rússia nova. Andreu Nin cercà les paraules més precises i persuasives, ja que per força havia de xocar als qui escoltaven una constatació destinada a canviar, essencialment, l'aspecte de totes les coses. Tothom està acostumat, en país capitalista, a concebre la vida en funció de l'esdevindre. Per tant, l'estalvi és una de les caracte-

ristiques fonamentals de la societat burgesa, perquè és a la vegada la defensa contra les eventualitats de la vida, l'educació dels fills, la il·lusió d'una independència i el mitjà del comerç.

En lloc del temor del futur existeix a Rússia, segons aquests comentaristes, una cosa que en podriem dir el risc del futur. És suficient, però, de suposar que el futur deixa d'ésser sentit com una amenaça per a modificar completament el punt de vista de la literatura. El que pensen els herois dels escriptors d'occident deixa d'ésser pensable des que el seu destí és determinat pels fets col·lectius. I potser l'admiració que deserta arreu de Rússia Guerra i Pau prové del fet que el destí de cada personatge depèn d'esdeveniments independents d'ell mateix, ja que les altres grans obres de Tolstoi no troben pas una adhesió igualment elusiva. Els herois de Tolstoi encara tenen un futur, però és més feble que la guerra. El lector comunista està més d'acord amb ell, amb tot, d'instint que no pas amb cap altre novel·lista del seu temps.

Però mentre que la dependència del futur col·lectiu mena en Tolstoi la forma d'una fatalitat, en la societat soviètica, segons els escriptors esmentats, adopta la forma d'una voluntat. En tant que lligam amb un treball comú, de la mateixa manera que per l'absència d'angoixes materials individuals, aquesta voluntat és sentida com un alliberament.

Un hom en no esperar el desenvolupament ràpid i fort de les qualitats de contrate i de decisió que han caracteritzat totes les cultures occidentals no mercantils.

Perquè si, per una banda, els fills són educats per l'Estat, si l'home té assegurada una bona vellesa i totes les cures en cas de malaltia, si com asseguren els psiquiatres russos, la desaparició d'aquesta angina de l'esdevindre es comprova a la U.R.S.S. per la disminució de les malalties nervioses, per l'altra, la construcció socialista obre a la joventut russa les perspectives més amples. Els amics de l'aristocràcia notser diran que abans eren pocs els cultius, però ben cultivats, mentre que ara no ho és ningú. Són, però, una infinitat els éssers humans que han passat a la categoria de persones conscients, a les quals espera un futur personal, del qual fins ara havien estat del tot privats.

André Malraux compara l'home rus d'ara amb el soldat de la Revolució que veia passar davant seu generals de 27 anys.

Les conseqüències psicològiques d'una tal transformació són massa evidents i de sobres conegudes perquè calgui insistir-hi: és aquest canvi en la manera de pensar de la immensa majoria el que donarà un accent inconfusible a la cultura nova?

En la reunió d'obligacionistes del Patronat de l'Habitació de Barcelona que, amb gran assistència d'interessats, va tenir lloc el diumenge darrer, al local de la Unió Gremial, es prengueren els acords següents:

Primer. Elevar un respectuós i raonat document als senyors alcalde de Barcelona i Conseller de Governació del Govern de la Generalitat de Catalunya, en el qual es pregarà que, donada la situació crítica de moltes famílies que es veuen afeblides pel dit problema, així com el temps que porten sense percebre el pagament de cap cupó (són nom cupons ja els venguts), es vegés la manera d'arribar com més aviat millor a una solució favorable del dit problema.

Segon. Reunir-se novament en el mateix local el dia 2 del proper mes de setembre.

Per tal de complimentar el primer acord, una nombrosa Comissió d'obligacionistes es dirigí a visitar el dimarts darrer l'alcalde de Barcelona, per fer-li lliurament de l'esmentat document; l'alcalde els rebé molt amablement i els manifestà que té un gran interès de trobar una solució favorable a l'esmentat problema. Els comissionats van ésser invitats a visitar-lo novament dintre un breu termini. Sortiren molt complaguts de la visita.

El dilluns proper la comissió visitarà el senyor Conseller de Governació, per no haver-lo trobat quan anaren a saludar-lo.

ADVERTIMENT IMPORTANT

Els particulars i entitats que ens trameten notes per a la seva publicació, són pràcticament tinguin present que la redacció esportiva de LA PUBLICITAT és al carrer de Barba, 11 i 13, que és on cal adreçar tota la correspondència destinada a aquesta secció. La publicació dels originals que no vinguin amb aquesta adreça, sofrirà, d'ara endavant, un retard mínim de vint-i-quatre hores.

El món va expirar l'any 1918. Un altre malda, impotent, per néixer. És entre aquests dos mons que el President de la Universitat de Columbia, Nicholas Murray, ens situa per desenvolupar els seus vint-i-quatre assaigs i conferències aplegats en el present volum. En aquest món estem, doncs, avui amb dues grans forces que lluiten d'una manera desesperada: per comandar el món de demà. Aquestes dues forces, segons l'autor, són la Llibertat (la Llibertat segons la interpretació finíssima dels nobles de parla anglesa) i qualsevol altra forma de "compulsió" — diguem-ne Socialisme o Feixisme o Comunisme.

El fons invariable de gairebé la totalitat dels assaigs és: que l'únic camí possible per tornar a una vitalitat i prosperitat i felicitat de les nacions és un sistema de cooperació internacional, que faria de tots els pobles una mena d'Estat federals, i llur creix podria ésser un Ginebra, un La Haya, un Basilea. Perquè és veritat que les hostilitats bèl·liques van acabar l'11 de novembre del 1918, però les hostilitats intel·lectuals, emocionals, polítiques i econòmiques no han pas anat, i són tantmateix aquestes les causes fonamentals de la paralític fatal que s'ha apoderat del món econòmic i de les finances. No és amb gènties prohibitives, no és amb un esperit nacionalista antiquat (dit erròniament patriotisme) que el món ha d'assolir la pau, la felicitat, el progrés. Sinó amb una política de comprensió, o sigui de cooperació internacional, únic camí per a la prosperitat individual de les nacions.

Els punts de vista de l'autor són sincers, de gran visió pràctica; sens dubte els d'un zelós defensor de la pau. Ens

plauria, però, de no trobar-hi una certa tendència immobilitat a pressuposar la superioritat de la civilització dels països de parla anglesa — i en particular de la jove Amèrica.

J. L. GILI I SERRA

"Revista de Catalunya" número 79 acaba de sortir

Ha aparegut el número 79 de la "Revista de Catalunya", màxim exponent de la intel·lectualitat catalana, amo els següents articles: "Darreres tendències de la poesia catalana", per Maria Manent; "El cicle arquitectònic de les nostres il·lustracions medievals", per Guillem Forteza; "Humanisme i decadència en les lletres catalanes", per Martí de Riquer; "Manxúria, país de gentiles i d'immortalitat", per Ramon Pei; "Pau Casals", per Baltasar Samper; "Una delegació del P. E. N. Club Català a Escòcia", per J. Millàs-Rull i Maria Manent; "Amics de la poesia", i "La Revista", per Joan Teixidor; "Jaume Macó i Torrents", per Martí de Riquer; "Els arxius de pintura i escultura de la Generalitat de Catalunya", per Rafael Benet; "Art", per J. V. Foix; "La Biblioteca Catalana de Perpinyà", per Alfons Maseras; i "Notes de l'exterior", per J. V. Foix.

EL CORREU D'AVUI

★ Col·lacionar la batalla a la premsa no catalana; a aquesta premsa que, malgrat publicar-se a Catalunya, és desafecta a la causa de Catalunya. Protegir la Premsa Catalana donant un gran pas en l'obra urgent de la "catalanització" de Catalunya.

★ Els bons catalans (i en aquest cas per "bons catalans" s'entén els "catalans amb sentit comú") no compren mai—ni tan sols per curiositat—cap d'aquests diaris d'importació, tan si arriben com si no arriben "con avió".

★ "L'humanisme català". — És anunciada la pròxima publicació d'un nou volum de la col·lecció Popular Barcinò: "L'humanisme català", de Martí de Riquer.

★ "El campús". — En la mateixa col·lecció és anunciat un volum sobre "El campús", per Amadeu Serc.

★ "Legislació i Jurisprudència de Catalunya". — Es reparteix als subscriptors el fascicle corresponent al mes de juny del 1934, de "Legislació i Jurisprudència de Catalunya", que conté disposicions tan importants com les següents: Llei de Contractes de Conreu; Llei de l'Institut d'Acció Social, Universitat i Escola de Catalunya; Llei sobre la capacitat jurídica de la dona i dels cònjuges; Normes provisionals per al funcionament dels Balnearis a Catalunya; Llei dictada pel Conseller d'Economia i Agricultura sobre el règim de canon a aplicar als regants del Canal d'Urgell; Reglament orgànic del Cos de Funcionaris judicials interins al servei de la Generalitat; Instruccions per a regular els aprofitaments dels boscos de propietat particular i llur policia; Estatut del Col·legi Oficial de Metges de Catalunya; Bases de Treball, etc. Aquests fascicles, que publica l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, formen volums d'unes 164 pàgines cadascun i amb tres índexs de totes les disposicions dels tres: Índex per Departaments, Índex cronològic, Índex de matèries. — Hom pot subscriure's a qualsevol llibreria de Catalunya.

★ "Publi-Grat". — Hem rebut la revista "Publi-Grat" (òrgan de "Publi-Club"), dedicada a estudis de publicitat i organització. Conté detalls de l'actuació de la "U. C. P.". — Federación Europea de Publicitaris —; una al·lucació a aquests, amb motiu de la propera celebració a la nostra terra del Cinquè Congrés Internacional de la Publicitat i diversos articles d'ordre tècnic, ultra interessant i il·lustracions que l'avaloren en gran manera. Tant per l'especial manera d'ésser presentada (fàcil separable per a conservar com a fitxes) com la seva presentació (il·lustrada de la incorrecció ortogràfica), "Publi-Grat" resulta una de les millors revistes especialitzades que veuen la llum en l'actualitat.

★ El número d'"Art". — Aquest número de la revista "Art", dedicat a l'obra pictòrica d'Isidre Nonell, del retard sobre la seva data de sortida, com era degut, els subscriptors n'han estat informats per la premsa, apareixerà amb seguretat pels volums del dia 26 d'aquest mes de juliol. La confecció d'aquest número extraordinari, la compilació del nombre extraordinari de gravats que conté ha superat el desig de la Direcció de no trencar el ritme puntual de l'aparició. El retard, però, el subscriptor, el seguidor d'"Art" el veurà a bastament compensat pel que ha guanyat la monografia nonelliana. El nombre de gravats és a la ratlla dels cent seixanta, comprenent gairebé la totalitat de l'obra d'aquest gran artista i el nombre de pàgines, que s'anunciava a quaranta, ha estat arribat a seixanta-vuit. És aquest número d'"Art", com ho és aquesta revista des de la seva aparició, un esforç que, si ell mateix constitueix el més brillant èxmf, mereix l'anàndim i la col·laboració de tots els que estíem identificats amb ella i amb el que ella representa en el nostre moment artístic i històric. "Art" ha obert la subscripció al llur volum, que començarà el mes d'octubre vinent, en condicions almenys atractives. Cal que tots els nostres amics li trametin la seva subscripció directament o per mitjà del seu llibreter.

★ Al Cercle Artístic. — Aquest vespre, a dos quarts de vuit, se celebrarà al Cercle Artístic de Sant Lluís (Montsió, 3 bis) un retric d'honor als seus socis premiats als Salons de l'Exposició de Primavera. Hi podran assistir els seus conecis i admiradors.

N'Antoni Astals i Alujas

Ha mort a l'edat de 48 anys havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els que el ploreu: esposa Josefa Busquets, fills Assumpció, Jaume i Maria Dolors, pare Manuel, germana Isabel, cunyats, oncles, ties, nebots, cosins, parents tots i la raó social ASTALS, AUTONELL i TALÓ, en participar als seus amics i coneguts tan sentida pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i que se serveixin concórrer a la casa mortuòria, Sant Jaume, 10, avui, dissabte, a les cinc, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial del Sant Esperit i d'allí a la seva darrera estada, Cementiri Vell, pel qual favor els quedaran molt agraïts.

Terrassa, 21 de juliol de 1934.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

Els funerals per l'etern repós de la seva ànima se celebraran el dilluns vinent, dia 23, a les deu, a la dita església.

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

Negociem els cupons Deute Amortitzable 5 per 100

VENCIMENT 15 D'AGOST VINENT

CAMBRA QUINABADA CAIXES DE LLOQUEN
per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor

Compartiments des de 22 pessetes anuals
Es pot visitar tots els dies feiners, de nou a dues.

El número d'"Art". — Aquest vespre, a dos quarts de vuit, se celebrarà al Cercle Artístic de Sant Lluís (Montsió, 3 bis) un retric d'honor als seus socis premiats als Salons de l'Exposició de Primavera. Hi podran assistir els seus conecis i admiradors.

Manifestacions del senyor Dencàs

El conflicte de Sallent, el dels metal·lúrgics i el concurs de metges de la policia

El senyor Dencàs va manifestar ahir als periodistes que hi havia una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Per haver-se de celebrar una reunió entre els metges, fins d'ara no està tot arreglat, ja que a Sallent hi ha una mica de mal de cap.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

—Tant a Sallent com a Barcelona, hi ha una mica de mal de cap, però que aquelles manifestacions, tant a Sallent, com a Barcelona, no tenien la practica dels antics metges de la policia.

Una nota de la Conselleria de Treball

Les noves normes de treball del ram metal·lúrgic

El Conseller de Treball lliura als periodistes la nota següent: "En tractar de la qüestió plantejada per l'aplicació de les bases de Treball a l'Indústria Metal·lúrgica s'han definit actituds i omos comentaris no sempre adients amb els legítims interessos de les dues parts afectades. Com que a desgrat de la clara actuació d'aquesta Conselleria, s'ha produït una intenció per part d'alguns d'entendre aquest problema, ens veiem en la precisó d'explicar lleugerament què és el que és essencial en aquest assumpte i per servir d'element de judici i de factor necessari per a orientar l'opinió pública i la trajectòria que han de seguir les parts interessades. En dictar-se la disposició que estableix les noves normes de treball en el ram metal·lúrgic calgué pressionar fortament per a obtenir la pràctica execució de les dites normes, puix que contenen alguna clàusula que, segons sembla, no reuneix totes les condicions d'immèdiata adaptabilitat ni la necessària coordinació amb indústries anàlogues de la resta de la Península, especialment de la regió del Nord d'Espanya.

Es per això que amb l'esperit d'articulació amb el màxim de garanties els interessos contraposats, vaig permetre que la representació obrera i la patronal dintre del Jurat Mixt tractessin ampliant la qüestió per tal d'arribar, amb el ben-entès que l'acord hauria d'ésser unànime, a un punt de coincidència per tal d'aplicar la disposició en el termini més curt possible. Dissortadament, per raons que alguna polser no han capítol i que jo no tractaré d'escalfar ara, la reunió del Jurat Mixt terminà sense que s'establís una intel·ligència i relació amb el dit organisme la representació obrera, una part de la qual no estava pas conforme amb l'actitud adoptada. Cal fer avinent que la representació patronal s'avingué des del primer moment i per manifestació unànime, a complir la jornada de 44 hores, pagades a preu del salari vigent. Les restants clàusules de la disposició sollicitava la representació patronal que fossin suspeses fins a celebrar-se la Conferència Nacional de la Metal·lúrgia, que tindrà lloc el proper mes d'octubre.

Aquesta és l'exacta situació de l'assumpte. El Conseller de Treball, mogut sempre per l'esperit de protecció i defensa dels legítims interessos de les classes treballadores, sense negligir, però, com escau a tot home de govern, les valors econòmiques de la nostra terra, ha vingut sempre perquè siguin implantades les millores de caràcter social, procurant, però, en tot moment, que l'adaptació es produeixi de la manera menys sensible i, en bé dels interessos generals i d'una i altres."

El tino de les missores

A la Plaça de Palau es presentaren a Pere Magan i Llobet dos desconeguts, i li proposaren que li lliurarien la quantitat de 30.000 pessetes, la qual havia d'ésser repartida entre els pobres, a canvi que ell els lliurés la quantitat de tres o quatre mil pessetes.

Pere Magan hi va caure. Agafà un taxi i se'n anà a Argentona, d'on és fill, agafà 4.000 pessetes, fruit dels seus estalvis, i tornà ràpidament a Barcelona, per tal de lliurar-les als desconeguts.

Aquests li lliuraren, al seu torn, un mocador. En desfer-lo s'adonà que era ple de retalls de diaris.

En denunciar el fet al jutge aquest li féu veure que havia estat molt còndid. En li contestà: —Senyor, es tractava de trenta mil pessetes.

Banquet al senyor O. Hurtado

L'Associació de Cansalers Detallistes de Barcelona dedicà un homenatge de gratitud i reconeixement al Conseller-regidor de Proviement, senyor Hurtado i Miró, el propiunt dimecres, dia 25, fent-li ofrena d'una plaça al·lusiva a l'obra portada a cap pel dit senyor en defensa dels interessos generals de la classe, inspirats en normes d'equanimitat i justícia.

L'acte consistí en un àpat al qual concorrerent diverses personalitats, entre elles el president de l'Assemblea Municipal, senyor Escofel, i els regidors de l'Ajuntament senyors Hilari Salvador i Francesc Godó, i tindrà lloc al Restaurant de la Font del Gall, del Parc de Montjuïc.

El Sr. Guerra del Rio a Barcelona

Després d'haver-lo visitat a l'hotel, el senyor Martí Esteve digué: "L'entrevista ha estat molt cordial i espero que arribarem a una solució satisfactoria"

Constatant els periodistes que fan informació a la Generalitat de l'entrevista que al matí havia celebrat el Conseller de Finances, senyor Martí Esteve, i el ministre d'Obres Públiques, que acabava d'arribar de Madrid, anaren a trobar el primer al seu despatx oficial, per tal que els donés alguna referència de l'entrevista.

El senyor Martí Esteve els rebé amablement i els manifestà, en primer lloc, que com ja devien saber, havia visitat, realment, el President de la Generalitat, i que havien parlat de l'entrevista amb el senyor Guerra del Rio; però que havien acordat tornar a parlar abans de celebrar-se el Consell a la tarda. Referent a la seva impressió, agregà que l'entrevista havia estat cordial i havia parlat de moltes coses, i amb preferència dels traspassos dels serveis dependents del Ministeri d'Obres Públiques, i en la conversa, encara que havia durat molta estona, no s'havia pres cap acord, per tractar-se d'assumptes de gran envergadura.

Afegí que ultra l'assumpte referent als ports de Barcelona i Tarragona, havien tractat en l'entrevista de la qüestió de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

—Continuaran aquestes converses? —preguntà un periodista.

—Sí, senyors, tota vegada que el senyor Guerra del Rio romandrà a Barcelona més d'una setmana.

A preguntes d'un altre reporter, va contestar dient que el senyor Guerra del Rio li havia manifestat que la legislació i execució dels serveis dels ports de Barcelona i Tarragona el Govern no en fa una qüestió tancada, i així —acabà dient— en fa creure que arribarem a una solució satisfactoria.

A Sabadell

El ram de transports ha presentat l'ofici de vaga per al dilluns

Sabadell, 20. — Després de la recent vaga dels transports de Sabadell, que va quedar definitivament arranjada, els obrers deixant de complir el pacte establert, crearen un conflicte parcial, que ha durat fins ara.

La setmana passada va celebrar-se a la Conselleria de Treball una reunió entre patrons i obrers, sense que pogués sortir cap acord, puix mentre els obrers demanaven la revisió immediata del pacte signat setmanes enrere, els patrons volien un termini d'un any, i que regissin durant aquest temps les buses acabades de signar.

Amb tot i que el senyor Martí Barrera va dictar una ordre establint el termini d'un mes per a la revisió de la clàusula en litigi, els obrers han presentat l'ofici de vaga per al dilluns vinent, al d'ací a llavors no s'ha trobat una solució.

De plantejar-se el conflicte, afectaria, aquesta vegada, tota mena de serveis en general, adonant alguns de primera necessitat, com el transport de cars, els de neteja i els d'autobombus. — C.

Dos lladres de joies, detinguts

La policia ha detingut dos individus joves que fa ja uns quants mesos que es troben a Barcelona. Vesteixen amb molta elegància.

Mantenint amistosament amb molta gent de diners de Barcelona. Pel seu tracte amable i el seu aspecte distingit, es captaren la seva confiança.

Per aquest procediment aconseguiren introduir-se en moltes cases. Un cop conegut el terreny, es disposaven, i hi anaven a la nit, a robar tot el que podien.

Són autors de la major part de robatories de joies i objectes de valor efectuats en aquests darrers temps.

Mai, probablement, ningú no havia sospitat d'ells. Però donà la casualitat que els agents del rondell especial del cap superior dels Serveis es fixà en un d'ells, el qual va conèixer en un cafè. Al cap d'uns quants dies el tornà a veure en el moment que es venia una granola valorada en mil ducats centes.

En adonar-se que era el mateix individu que havia conegut en un cafè, i que li havia estat presentat, dient-li que era un potentat, ordenà que fossin vigilats ell i l'individu que l'acompanyava. Foren detinguts, i ingressaren als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic.

Moltes de les joies robades han estat recuperades. La policia confia recuperar totes les altres, les quals han estat venudes en llocs diferents, i algunes han estat tramessos fora de Barcelona.

L'intent d'atràcament al Banc de Mataró

La policia interrogà ahir els quatre individus que foren detinguts a Mataró, amb motiu de l'intent d'atràcament al Banc d'aquella ciutat.

Segons sembla, tres d'ells han pogut justificar la manera com inventaren el temps aquell matí. Sembla que són extremistes, però que degut a ésser molt coneguts a Mataró no podien prendre part en el fet.

Quant a l'altre detingut, sembla que no ha pogut explicar on estigué aquell dia i, principalment, amb qui es passejava el dia abans per Mataró, tament com si li ensenyés la població i els llocs on no havien de passar els atracadors.

Hi ha qui assegura que aquell matí es trobava a la porta del Banc, com si fos l'encarregat de "marcar" el lloc on havia d'ésser començat l'atràcament.

Els quatre detinguts estan a la disposició del comissari general d'Ordre Públic.

Al Jutjat de guàrdia es reberen les diligències practicades pel Jutjat de Badalona relacionades amb el robatori dels dos taxis als xolers d'aquella ciutat, els quals foren utilitzats per a intentar efectuar l'atràcament al Banc Espanyol de Crèdit, de Mataró.

Tant les declaracions com les diligències efectuades pel Jutjat de Badalona coincideixen amb tot el que diguerem en els primers moments.

A conseqüència de les declaracions dels xolers i d'alguns testimonis, s'ha pogut comprovar que la dona rossa, de la qual es digué en els primers moments que havia logat un dels taxis, després que aquests hagueren marxat prenent la direcció de Cal Artiller, on els atracadors lligaren els xolers a la soca d'uns arbres, se'n tornà a Barcelona prop de les nou.

Aquesta dona, la qual per l'accent fa l'efecte que és italiana, acompanyada d'un individu jove, puja en un altre taxi dels que estan de parada a la plaça de la República, ordenant-li que els portés a Barcelona i que l'aturés a la Ronda de Sant Pere, davant mateix del número tres. El xoler del taxi s'anomena Ramon.

Durant el viatge a penes pronuncià una sola paraula.

En arribar-hi, baixaren del cotxe, i la dona s'acomodià del seu acompanyant dient-li que l'esperés al despatx.

La dona, en comptes d'entrar al número tres de la Ronda, se'n anà cap al Passeig de Gràcia. Per al viatge, que pujava unes 8 pessetes, n'hi donaren 12.

Sembla que la policia té una pista d'aquesta dona.

També s'ha pogut comprovar que pels voltants de la muntanya de Montcada existeix una mina, per la qual els atracadors pogueren escapar-se.

Està situada prop del lloc on es produí el tiroteig amb la força pública, i sembla que va directament a Vallcarca; que té set quilòmetres de llargada, i que hi pot passar un home dret i uns quants de fons. Es diu que va construir-la una Companyia d'algunes fa uns quants anys, i té ramificacions, entre elles, una que dona al lloc conegut per Can Artel, de Badalona.

Aquesta mina fou registrada fa uns quants anys per la policia. Hi foren trobats objectes robats que hi havien estat amagats pels lladres. D'un quant temps encà a ningú no se li ha acudit inspeccionar-la.

Els individus que foren detinguts a Mataró se suposa que seran posats en llibertat, car de les diligències que han estat efectuades fins ara no se'n dedueix res en contra seu.

La campanya contra l'adulteració del vi

Proseguint la campanya contra el frau i l'adulteració del vi, el Conseller regidor de Proviement, senyor Hurtado, ha imposat diverses sancions, que oscil·len de 100 a 500 pessetes, per vi aigualit, falses procedències, utilització de colorants, saccharines, etc. Aquestes sancions han estat imposades a magatzemistes, detallistes, i també a certs especuladors, els quals sota el nom de col·lectors, es dediquen a la venda ambulat de vins més o menys sospitosos, en perjudici dels veritables col·lectors. L'osmentada campanya contra el frau i l'adulteració prosseguirà amb la màxima intensitat fins a aconseguir que a la ciutat de Barcelona es bogui el vi pur.

Els incendis d'ahir

Ahir a la tarda es declarà un incendi en un bloc de Coll de Fiestrestres, dels voltants d'Esplugues.

Com sigui que va assolir ràpidament grans proporcions, tot sol·licitat l'auxili dels bombers de Barcelona, i sortiren els del quarter central i els del Parc, als quals procediren a bolar el foc, per tal d'evitar que es propagés al poblat i a boscos veïns.

També en una estensió situada a la casa número 28 del carrer de les Cortes Catalanes, a conseqüència d'haver-se inflammat una estufa, es cremà un pilot de fustes.

I finalment, en un magatzem de la Casa Vicenç Ferrer, S. A., una estufa d'un muntatge de fustes va encendre un pilot de palla i encenalls per embalar.

Llegiu LA PUBLICITAT Propagueu-la!

PAIS VALENCIA

La Fira de Juliol

LA PRIMEIRA FIRA: 1871

L'Hospital de València, entre les diades festives de Sant Jaume i Santa Anna, organitzava curses de braus, que feien acudir a la capital gran nombre de forasters; a més, la Societat Econòmica feia continuament exposicions de flors, bestiar, indústries i productes.

Doncs bé, totes aquestes coses que anaven soltes ieren que en l'any 1870 tres regidors, Pere Vidal i Cros, Josep Saura i Enric Ortiz, elevessin una proposició a la Corporació municipal pregant que tots els anys, els darrers dies de juliol, se celebrés una Fira.

El 12 de desembre de 1870 s'acceptà la proposició, es nomenà un comissió encarregada de portar a terme el projecte, i així, com qui no ho fes, nasqueren les ja famoses festes valencianes.

La comissió encarregada anava treballant en silenci i un 30 de juny hi havia una granota amb goral fregia, per la Roca, València.

Es clar que no totes les coses anunciades foren celebrades el mateix dia de l'arribada, sinó que, degut a la pluja i tronada, s'allargà la fira fins al 30 de juliol. El dia 21, a la matinal, hi hagué "despertada", voltada de campanes, masclets, música, dolçaina, i els carros de la Beneficència i Misericòrdia recorregueren la volta que féu la cavalcada.

El "Diario Mercantil" donà detallada explicació de com foren els castells de focs que calgué ajornar per la pluja.

S'emmoillaren coets voladors d'espantament, de cua d'argent, de cua rosa, d'honor, d'amagatall, de dues arrencades, empenyadors, de gros calibre; les carcasses foren de pluja d'or, de serpentina, de pluja d'estels, i grans bombes d'explosió.

Fou una meravella de castell! S'il·luminà una gran façana gòtica amb transparent al·legòric de la ciutat, una marina, embarcacions, vista de València, un combat naval, i com a fi, un temple amb la Verge dels Desemparats. Tot fet per protèctrics valencians, que en aquest ram encara són els únics al món.

Hi hagué teatre a l'Albereda, on se celebraren funcions en valencià i castellà, balls i "can-can"; al Teatre Principal foren volants; al Cercle Espanyol, sarsuela; —La gran dolçaina de Gerolstein—, i al Teatre de Ruzafa, "El Valle d'Andorra", sarsuela.

A la fira hi havia un barracó de figures de cera, la "cabeza parlante"; uns 600 metres de parades de venda, un Cosmorama en el qual es mostrava una reproducció de la plaça de braus en cristall, que es componia de tres milions de peces.

S'instal·laren diversos arcs il·luminats i els pavellons ieren l'admiració de tothom. El de l'Ajuntament, Diputació i Govern civil costà 40.000 quinzens; en el del Cercle Valencianes es col·locaren 400 fanals de gas i els seus socis repartiren 400 bons de 100 quinzens, vestiren 100 xiquets i 100 xiquetes i els obsequiaren amb un berenar.

Com que l'afluència de forasters fou gran, ja per fer ferrocarril apllegaren uns 23.000 passatgers i per mar de 40 a 50.000, hi va haver furts de rellores, carteres, etc., a manta.

Es publicà, aquells dies, un full solt, "La muerte del Papa", que les autoritats recolliren, per falsa, i com que no n'aparegué l'autor, detingueren el cap dels venedors.

Com a curiositat: el dia 20 es declararen en vaga els llequers, i el dia 21, a les quatre de la matinal, s'havia solucionat el conflicte.

Així foren les primeres festes o Fira de Juliol, que any darrera any han anat millorant i engrandint-se.

LA FIRA D'ENGANY

La Fira d'aquest any és una ensalada de totes herbes. Comença el 22 de juliol i acaba el 5 d'agost.

S'enceta amb la III Setmana Cultural Valenciana i acaba amb el XIV Congrés Internacional d'Obres Esperantistes.

I en mig d'aquest empedrat demaneu: Revelltes, Tir de Colom, Balls populars de la terra, Concerts, Revelltes dels perfums, Exposició regional de Belles Arts, Festival de l'Associació de la Premsa, Orquestra Simfònica, Jocs Florals de "Lo Rat Penat", Elecció als Vivers municipals de la "Falleria Major 1934-35", Orfeó Valencian, Curses de bicicletes, Concurs de Bandes de música, nou curses de braus i Batalla de Flors.

No es pot demanar més: n'hi ha per a tots els gustos, per a totes les pressions sanguines i per a totes les neurasténies.

Els valencianistes estem d'enhorabona: la nostra Setmana Cultural va en lloc d'honor en les festes.

I perquè aquesta Fira de Juliol no perdi aquest sabor valencià llaminer i destarotat, portet arren i tothora hi haurà tragues, coets, petards, masclets, tronadors i castells de focs, adobat amb un sol que oïga però amb una orxata que retorna la vida i que és l'enveja dels Deu.

Enric SOLER GODES

EL DILLUNS, DIA 23 DE JULIOL, A LES SET DE LA TARDA, el Conseller delegat d'Ordinació Financera de l'Ajuntament de Barcelona

FERRAN BOTER I MAURI donarà una Conferència pública a la SALA MOZART (carrer de la Canuda, 31), sobre el tema "LES FINANCES MUNICIPALS"

ELS MOSQUITOS son PERILLOSOS

...mateu-los amb FLIT

Brunzint, brunzint, s'acosta el mosquit. Temeu-lo! Darrera la seva picada dolorosa, moltes vegades us amenaça la febre i la mort. Quan empreu insecticides de poca eficàcia, que no maten els mosquits, poseu en perill la vostra salut. Cal emprar FLIT. Rebutgeu les imitacions. Compru sempre els bidons precintats que son grocs amb una falda negra i porten la marca del soldat.

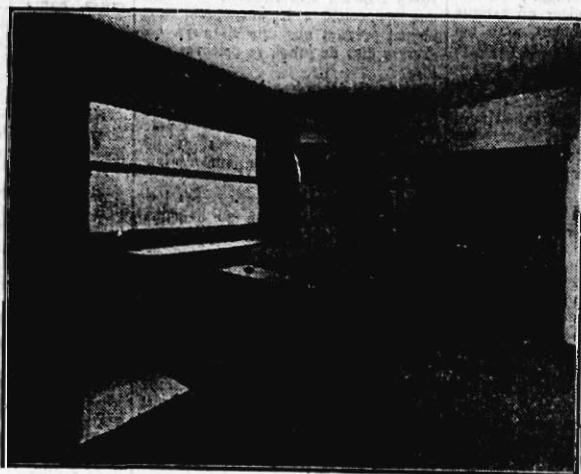
Fons i major: SUZUKI GERMANIA I CIA. Corts Catalanes, 561-L. procl. - Barcelona

FLIT

FLIT NOMÉS ES VEN AMB BIDONS

REBUTGEU LES IMITACIONS

Inauguració del nou Estudi de Ràdio Barcelona

Sala d'espera per als artistes

La primera Emissora de Catalunya Ràdio Barcelona

Deu anys de radiodifusió

La radiodifusió, que ombla cosa de quatre dies, compta ja, a la nostra terra, amb deu anys d'existència. Es per aquest temps que s'escau el desè aniversari del muntatge, damunt la cúpula de l'Hotel Colom de la nostra ciutat, de la primera emissora que s'establí a la Península.

El distintiu de E. A. J.-i, que és que posseeix l'emissora del Tibidabo, indica, el seu número, ben clarament, que Ràdio Barcelona és l'entitat degana de la radiodifusió de Catalunya, essent la nostra terra una de les nacionalitats que ha format més a l'avantguarda en la radiodifusió internacional.

L'emissora de Ràdio Barcelona, amb els seus deu anys d'existència ha estat un baluard característic de la feconomia autòctona de la nostra ciutat.

L'obra de pàtria

Voler parlar, o millor dit fer esment de tota la labor que durant els seus deu anys d'existència ha fet Ràdio Barcelona, per fer-ho detalladament, necessitariem totes les pàgines de la present edició de LA PUBLICITAT. Amb tot, l'exposició d'alguns dels seus fets més característics, emplenaran amb escreix les paraules que no tenen cap cabuda.

Era en plena dictadura que l'emissora del Tibidabo trametia als espais llurs del món, l'estrena de "La Dolorosa", de Ventura Gassol, que tingué lloc al Teatre Romea, per tal que Francesc Macià i l'actual conseller de Cultura, poguessin oir des de Brussel·les estant els clams vibrants del públic català reunit al vell teatre del carrer de l'Hospital, que amb els seus aplaudiments expandits per Ràdio Barcelona espais enllà, enfortiren l'ànim de tots aquells patriotes catalans, que a l'exili, treballaren incansablement per a l'alliberament de l'absolutisme en què es trobava aleshores la nostra Pàtria.

I vingué el 14 d'abril. Feia dies que l'emissora del Tibidabo emmudia al final de les seves emissions l'obligada marxa reial, la qual cosa li valgué la denúncia des d'un diari barceloní i la penyorat corresponent que no arribà a formalitzar-se perquè el 14 d'abril de 1931, com un fet inevitable, com a conseqüència del resultat electoral del dia 12, digué prou a tot aquell estat de coses anacrònic que ha desaparegut per sempre més.

La labor de Ràdio Barcelona el dia de l'adveniment de l'actual règim és, avui encara, a la memòria de tothom. Cal llegir les memòries del general Mola, últim director general de Seguretat de la monarquia per a fer-se càrrec de la transcendència fonamental que tingué per la República, la tasca de l'emissora de Ràdio Barcelona a les primeres hores de la tarda del dia memorable, en fer creure, a l'Espanya tota que l'establiment de la República era un fet general i consumat. Sense aquest servei que l'emissora del Tibidabo prestava al poble, és més que cert que en altres terres de la Península hauria estat difícil de complementar dignament el cop d'Estat de Francesc Macià a Bar-

celona. A la mateixa capital de Madrid, el darrer borbó encara tractava d'oposar resistència a tot intent de revolució. Les seguretats que l'emissora del Tibidabo llançava a l'espai, precipitaren els fets. Els pobles s'alçaren tots, l'un darrere l'altre; els porucs es revestiren de valor i els indecisos es llançaren obertament al carrer a reforçar l'entusiasme dels més ardits.

Sense E. A. J.-i, en esclatar el moviment, davant la incertitud d'allò que succeïa a Barcelona i en altres llocs; les comunicacions tallades i la manca de notícies que donessin una idea exacta de l'abast de l'alçament; en aquells moments de febre, en uns llocs s'haurien tirat al carrer amb èxit; en altres, els que tenien a les seves mans la força pública i representaven l'Estat opressor, haurien caigut damunt del poble amb delectança; i ara caldria plorar-nos de desgràcies, i de fets de sang, que la ràdio va evitar.

Sols la rapidesa amb què es propagà la notícia que a Barcelona s'havia proclamat la República, que el poble en pes era al carrer amo de la situació, i que els partits republicans s'havien apoderat de tots els organismes oficials, sols aquesta rapidesa fou la que animà els altres pobles i els llançà a complementar, dignament el cop de Barcelona.

Cal convenir, doncs, que Ràdio Barcelona fou l'arma més eficaç que es posà en joc el memorable 14 d'abril.

L'obra benèfica

Per mitjà del popular micròfon de la primera emissora de Catalunya s'ha realitzat una labor benèfica que ha reeixit de tal manera que alguns dels seus recaptaments han assolit xifres úniques, en recaptes d'aquesta mena, a la nostra terra. El mitjà per assolir aquesta finalitat és el següent: S'invita els radio-oients per tal que contribuïxin amb el seu dòlar en metàl·lic o en espècie a les subscripcions benèfiques que, per iniciativa de la Direcció de l'Emissora, hom creu oportú obrir per tal d'auxiliar els pobres de les ciutats catalanes, o bé per a eixugar els déficits, malauradament crònics, d'alguns hospitals barceloní.

Com a demostració evident d'aquest èxit en les recaptes n'hi ha prou en fer menció d'algunes xifres.

La primera subscripció Pro-Hospitals assolí la quantitat de 512.150 pessetes; la primera subscripció per als danificats de les comarques gironines arribà a 66.475 pessetes; la de per tal de dotar d'aparells receptors de ràdio, 34.027 pessetes.

No cal fer més esment del detall d'altres recaptes. Cal només anotar que, en conjunt, la xifra recaptada per donatius benèfics és prop d'un milió de pessetes, i que ultra aquests donatius s'han repartit milers i milers de joguines als nens pobres; aparells de galena als cecs pobres; i per últim cal remarcar el repartiment de més de 20.000 flastades als pobres durant els hiverns de 1931 a 1933.

Altres activitats. - Els nous estudis de Ràdio Barcelona

No cal pas detallar la labor artística i cultural de Ràdio Barcelona, per ésser aquesta diària i a l'abast de tot bon ràdio-oient.

Cal destacar, però, la present setmana d'emissions extraordinàries que ha organitzat E. A. J.-i com a festes de celebració per la inauguració dels nous estudis, que, dotats de tots els avenços tècnics, ensenys que harmonitzats dins una tònica del bon gust, donen principi a partir de la nit passada, data assenyalada per a l'acte inaugural.

Es també oportú ací recordar la labor d'informació de l'Emissora de Catalunya. Tots els ràdio-oients catalans poden copsar, immediatament d'esdevingudes, totes les noves ocurrences a tots els indrets del món; mereixen una especial atenció la divulgació d'aquelles noves que per llur interès, des del punt de vista de la Catalunya autònoma, requereixen

Els nous estudis de Ràdio Barcelona han estat bastits d'acord amb els més acurats procediments de l'acústica moderna.

El volum és adequat per a l'actuació òptima de cent executants, podent actuar-hi fins a tres-cents sense produir-se cap distorsió.

S'han suprimit totes aquelles parts susceptibles d'entrar en vibració perquè tots els sons siguin reproduïts amb la perfecció més escaient.

A més del gran estudi, n'hi ha d'altres destinats als locutors i als conferenciant.

La il·luminació indirecta ha estat estudiada, ensenys que per produir la menor fatiga possible als actants, per evitar parts metàl·liques o vidres pertorbadors dels sons musicals.

Amb la solennitat que era d'esperar han estat inaugurats els nous estudis de l'emissora Ràdio Barcelona.

La festa estava anunciada per a les deu. En aquesta hora començà el con-

El magnífic vestíbul d'entrada a les offoines

A l'hora de començar el concert començaren d'arribar als Estudis de Ràdio Barcelona les personalitats invidades al solemne acte, les quals foren rebudes

gran nombre de belles i distingides dames, i en el curs de la festa es van rebre innumerable adhesions.

El President de la Generalitat i les altres autoritats van ocupar una estrada al saló de concerts, on entraren als acords de "Els Segadors", himne nacional de Catalunya. La seva presència va ésser saludada amb mostres d'entusiasme pel distingit públic que omplia els amples locals de Ràdio Barcelona.

Davant el micròfon, el senyor Sánchez Cordobés va expressar la seva satisfacció pel fet que les autoritats més altes de Catalunya honressin amb llur presència l'acte que se celebrava, i va traçar ràpidament la història continuament ascendent que ha seguit Ràdio Barcelona. Acabà les seves paraules posant l'emissora Ràdio Barcelona al servei del Govern de Catalunya, que és posar-la al servei de Catalunya i de la República.

A continuació féu ús de la paraula el senyor Tomás i Piera, del Comitè d'orientació de Ràdio Barcelona, el qual, amb frases eloqüents, va posar de relleu la tasca realitzada per Ràdio Barcelona en el sentit de fer arribar a tota la gran Catalunya la veu de la seva capital, Barcelona, veu fraternal, que ha unit, encara més, les terres de llengua catalana.

Després ha parlat l'alcalde de Barcelona, senyor Carles Pi i Sunyer. Va exposar la satisfacció que li produïa el fet de poder-se adreçar al poble en aquests moments que una entitat purament catalana posava de manifest la vitalitat extraordinària de la seva empresa, exponent de la capacitat dels nostres homes i de l'esforç que espera al poble de Catalunya, que ha arribat a ésser un gran poble, gràcies al seu mai desmentit amor al treball.

Finalment ha parlat el President de Catalunya, senyor Lluís Companys, el qual va dir:

Poble de Catalunya: Jo voldria en aquests moments, en nom del Govern de la Generalitat, ésser la veu de tot el nostre poble. Voldria, també, que el nostre poble se sentís satisfet de la gestió realitzada pel seu Govern. Tot el que nosaltres hem fet, tots aquests moments que el Govern ha presat, volguem estar segurs que el Govern ha fet pensant sempre en la llibertat de la nostra terra i en la grandesa de la República.

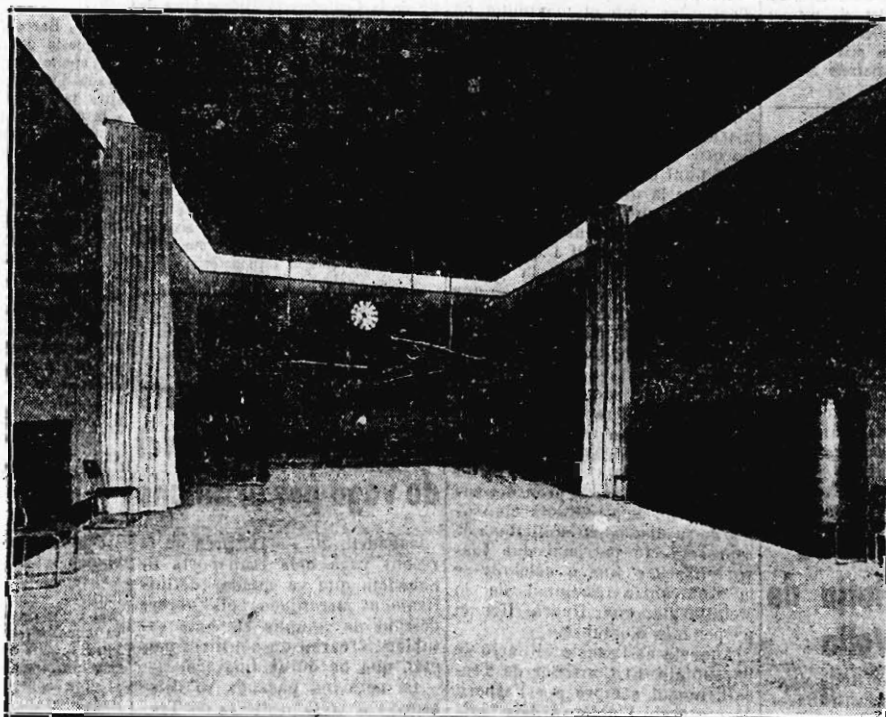
Potser algun dia, conculcà d'aquests és equivocar-se, és equivocar-se, potser algun dia no tinguem l'aspiració del poble; però si això succeeix, el poble pot estar segur que en els nostres actes, en els nostres pensaments, no haurà mai la serena intenció de defensar, sigui com sigui, la dignitat de la nostra terra.

Tingueu la seguretat que mentre jo ocupi aquest lloc, i crec que el faré em succeirí o els que després de mi vindran faran el mateix, mai no es soltarà en les nostres mans la dignitat de Catalunya i de la República.

Adeu-siau, poble català jo voldria que en aquesta salutació anés una abraçada per a tots vosaltres.

Una ovació coronà les darreres paraules del President de Catalunya; així com també foren molt aplaudits els oradors que el precediren en l'ús de la paraula davant el micròfon de Ràdio Barcelona.

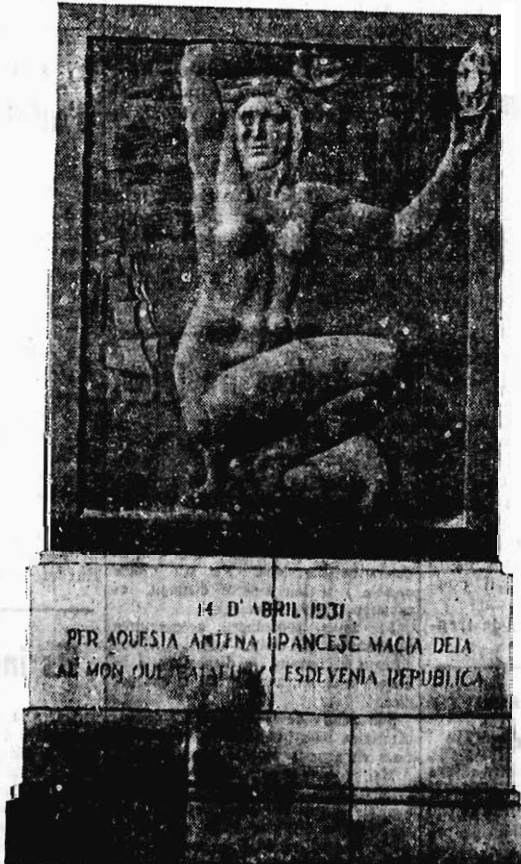
Després dels discursos continuà el concert, d'acord amb el programa ja fet públic, a bona part del qual assistiren el President de la Generalitat i les altres autoritats, que foren obsequiats després amb un esplèndid ionx.

El gran estudi de la primera emissora de Catalunya

una ràpida divulgació. Per aquest fi Ràdio Barcelona tramet allà on sigui menester el seu enviat especial per tal que reculli a l'instant la informació palpant del moment.

cert extraordinari a càrrec de les emissors artistes Mercè Capser, Carme Gumbau i Rosaura Coma, acompanyades de gran orquestra, sota la direcció del mestre Joan Lamote de Grignon.

Pel poble de Catalunya i en presència de l'illustre President Francesc Macià, fou perpetuat el fet històric de la proclamació de la República Catalana, divulgat per les antenes del Tibidabo

pel director general de "Unión Ràdio", senyor Ricard M. de Urgoiti, el director de Ràdio Barcelona, senyor Joaquim Sánchez Cordobés, i tot l'alt personal de l'emissora.

Entre les personalitats que assistiren a la inauguració dels Estudis de Ràdio Barcelona recordem, entre altres, el president de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, amb el seu secretari, senyor Alavedra; el conseller de Cultura, senyor Gassol, amb el seu secretari, senyor Melcior Font; l'alcalde de Barcelona, senyor Carles Pi i Sunyer, amb l'oficial de Cerimonial, senyor Oller; el tinent coronel senyor Llanas Quintilla, que ostentava la representació del general de la Divisió, senyor Domènec Batet; el doctor García Barón, en representació del rector de la Universitat autònoma, doctor Bosch Gimpera; el comandant dels Mossos d'esquadra, senyor Pérez Farràs; el comandant d'Aviació senyor Díaz Sandoval; amb altres caps i oficials d'aviació; el diputat a Corts senyor Tomás i Piera; els diputats al Parlament de Catalunya senyors Companys (I.), Farreres i Duran i Tauler; el diputat a Corts i ex-alcalde de Barcelona senyor Jaume Aiguader; el cap dels Serveis d'Aeronàutica de la Generalitat, senyor Canudas; Lagom, vice-president de Ràdio Associació de Catalunya; Castriell, cap de Telègrafs; Rafel López de Haró; Junyent, secretari de Ràdio Terrassa; Vidal Prats, de Ràdio Badalona; Cases i Vell, de Ràdio Terrassa; Vicent Colomer, de Ràdio Sabadell; Joaquim Muntaner, de Ràdio Vilanova; Nadal i Blanch, president del Sindicat de Periodistes Esportius; André, director de "Standard"; Arie, director de Filinofon; Pérez de Rozas (M.); Agrupació Catalana de Ràdio Emissores; Federació Catalana de Rugby; Angel Pestana; Dr. Fontseré, director del Servei Meteorològic de Catalunya, i molts d'altres que farien aquesta llista interminable.

Donaven major relleu a la festa un

INFORMACIO D'ESPANYA

El Consell de ministres d'ahir

(Ve de la primera pàgina)

La major part del temps que ha durat la reunió s'ha invertit en l'estudi de temes relacionats amb la consecució del nou pressupost.

El cap del Govern ha donat compte de l'ofici enviat per la Generalitat de Catalunya, acordant el Consell veure amb gust la sol·licitud amb què ha procedit el senyor Companys com a representant de l'Estat a la regió autònoma, així com els seus propòsits manifestats en el document de referència, confiant que la fidel observança de la Constitució i de l'Estatut conduiran ràpidament a la solució satisfactòria.

Així mateix el Consell ha estat informat de la marxa de les negociacions amb Roma, que està portant a cap el senyor Pita Romero.

El Gabinet s'ha ocupat de l'incident d'Andorra, i ha tractat de les mesures que en el seu cas procedeix adoptar.

Sha donat compte del telegrama rebut del governador civil d'Oviedo anunciant per al primer d'agost el tancament de les mines d'ulla, i s'ha adoptat l'acord de tramitar amb la major rapidesa possible la concessió del crèdit necessari per a resoldre el greu conflicte, fent ús de les facultats previstes en l'article 114 de la Constitució.

El Govern ha aprovat un canvi de notes proposat per la Comissió interministerial, referent a les relacions comercials amb Noruega i Dinamarca, i de pròrroga del conveni amb Polònia.

El Consell ha estudiat la petició dels fabricants de pa de Madrid, i ha acordat autoritzar al ministre d'Agricultura perquè doni les instruccions al governador civil amb l'objecte que concreti una ràpida solució, sempre a base que el pa de família de mil grams sigui venut al preu de 65 cèntims de pesseta.

El Govern ha acordat fer constar la satisfacció amb què ha vist la diligència desplegada pel Consell d'Estat en el despatx dels copiosos assumptes sotmesos al seu informe durant els darrers mesos.

El Consell s'ha ocupat amb deteniment del problema de l'Ajuntament de Sevilla, autoritzant els ministres d'Hisenda i Governació per a presentar al Consell la corresponent proposta de solució.

El Govern ha acordat felicitar el governador general de Cap Juby, tropes de policia i esquadres d'aviació per l'èxit del recorregut efectuat al Sahara, que, sense incidents de cap mena, ha permès a les nostres forces arribar al poble d'Smara.

S'han despatxat també els següents assumptes:

Indústria i Comerç — Ordre ministerial, exceptuant de les mesures de l'autodumping les limes i escòfines procedents dels Estats Units de Nord-Amèrica, Suècia i Portugal.

Creació d'una Comissió interministerial que estudiï i proposi un pla d'eliminació, captació i utilització d'aigües a la província d'Almeria.

Finances — Decret aprovant la carta municipal de l'Ajuntament de Santa Cruz de Tenerife.

Aprovació de la distribució dels capitals del met.

Idem sobre l'ordenació del Deute de Turisme i Ferrocarrils.

Idem sobre patents d'automòbils de turisme i carrega.

Guerra — Diversos expedients d'adquisició de material d'aviació per import de 859.926 pessetes.

Concedint la medalla de sofriments per la Patria, amb pensió d'indemnització, al tinent de la guàrdia civil senyor Agusti Rubio, per haver resultat ferit en alteració de l'ordre públic el 12 de desembre de 1933, a Bujalance (Còrdova).

Concedint a la senyora Carme Merello Sisac, vídua del tinent senyor Anastasi Martínez Fernández, pensió pel seu senyor de pèrdua de marit, mort a conseqüència de malaltia adquirida per penúria soferta a la presó de Jaca, on va estar reclus amb motiu de l'altament republicà del desembre de l'any 1930.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Justícia — Ascens de diversos magistrats.

Segons el Sr. de los Ríos La República ha entrat en una etapa sinistra

(Ve de la primera pàgina)

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

La República ha entrat en una etapa sinistra.

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española"

(Ve de la primera pàgina)

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

A Sevilla s'ordena la detenció de la directiva de "Falange Española".

Un formidable incendi destrueix un poble

(Ve de la primera pàgina)

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

Un formidable incendi destrueix un poble.

La R. K. O. dona ordres als seus productors: Un empresari massa franc: El mal pitjor és la propaganda

La campanya per l'adecentament dels films americans va obtenir resultats. Benjamin B. Kahane, president de la Radio Keith Orpheum Pictures Inc. (R. K. O.), ha tramès instruccions a tots els productors de la casa perquè eliminin tots els elements obscens de llurs films.

"Ja sabem, diu, els atacs que s'han dirigit contra la indústria cinematogràfica amb el pretext d'indecència, immoralitat i altres coses contingudes en determinades produccions. Molts dels altres són injustificables i l'actitud dels crítics no és raonada ni de bona fe. D'altra banda, les crítiques que vénen de certs grups religiosos, d'educadors prominents, de la "Motion Picture Research Council", de les Associacions de Pares i Mestres i altres persones i organitzadors altament respectables, són en gran part justificades.

La línia de demarcació entre el bon gust i el dolent no sempre és clara. No totes les indecències saben discernir clarament el que constitueix material cinematogràfic apropiat i el que no. Pot haver-hi honestes divergències d'opinió. Però si nosaltres, de bona fe, observem la lletra i l'esperit del codi de producció preparat amb gran cura fa alguns anys, les nostres produccions seran acceptades per la vasta majoria del públic intel·ligent.

No hem d'eliminar dels nostres films les situacions que es deriven del sexe. Si hem de presentar drames honrats sobre emocions i experiències humanes, han d'ésser necessàriament reproduïdes algunes escenes del pecat i de mala conducta. Però no hi ha cap necessitat ni excusa de cap mena per als films que trivialitzen la castedat i la santedat del matrimoni, que presenten criminals i gent de mala vida com herois i heroïnes, o en els quals la indecència i la salacitat hi són injectades per l'atracció que pugnin tenir per a les indecències vulgars."

La posició dels empresaris independents

La posició dels exhibidors independents, més clarament de la "Independent Theater Owners Association", és francament contrària al nou codi, que acusa d'afavorir el monopoli de les grans companyies. És per això que troben bé la campanya de la "Legió de Defensa", però solament perquè aquesta ataca el "black booking", que és el que més els perjudica, fins al punt que han decidit portar la cosa als Tribunals. És per això que col·laboren al "boycott". En canvi, els altres, els exhibidors dependents directes de les grans companyies, havien arribat a amenaçar amb tancar tots els seus cinemes, quedant 20.000 empleats al carrer, per veure si deturaven el moviment.

Pel que fa a la part de la moral, Clarence Darrow, ex-president dels empresaris independents, és totalment escèptic.

"La meua opinió —diu— és que s'ha de deixar la gent que faci el que vulgui. Fa cinquanta anys que dura la campanya pels espectacles respectables i els que s'hi sotmeten, tard o d'hora hi pugen. Si les coses van massa endavant, el públic deserta. A més, sempre hi ha diferents opinions sobre el que es considera moral. He vist molts films i mai n'he trobat cap que hi tingues res a dir. A les escoles hom explica als infants l'origen de la vida, i això és el que cal." Aquest empresari no en féu cas quan li varen dir que els catòlics, protestants i jueus s'havien ajuntat en aquesta campanya per la decència. —M'agradaria saber —comentà— quants rabins estan interessats en la campanya.

El pitjor és la propaganda

Sembla que el pitjor de tot és la propaganda.

El Rev. C. Everett Wagner, metodista, deia en un sermó: "Al cap de set anys de treballar i viure pels voltants del Broadway, no es pot per menys d'arribar a la inevitable conclusió que la publicitat que es fa davant dels cinemes és un gran racket. Està concebuda sobre la decepció. Els anuncis i cartells presenten el que el film no és. Si la propaganda de les escoles públiques fos del mateix nivell que aquesta publicitat, els pares s'afixarien com un sol home i demanarien una neteja general dels temples de la instrucció."

La por a l'espionatge

Així com ací és molt fàcil veure fer un film i, fins de vegades és molt difícil d'eludir la invitació, als Estats Units és tota una altra cosa. Primer de tot, és difícil l'accés; però després, és exigida una reserva absoluta, perquè qualsevol indiscreció pot ésser qualificada d'espionatge i perseguida davant dels tribunals per difamació, per exemple: si hom es fixa que tal actor per a ésser més alt porta talons de dos dits, o tal actriu dissimula que és gravada amb el maquillatge.

Però, encara, hi ha el temor que trucs, acudits, temes musicals, fins l'argument del film sigui robat per espies a sou d'alguna altra casa rival. Per això moltes de les produccions es fan amb dos finals diferents, un de provisional que s'ensenya als qui coneixen veure el film abans de l'estrena, i un altre que es reserva fins a darrera hora, per tal d'evitar que sigui copiat. Evidentment, aquest darrer és el bo. Però moltes vegades és tan qüestionable, i el que queda com a definitiu és el dolent.

L'estat de Marie Dressler

Marie Dressler, la gran actriu, continua lluitant valerosament amb la mort. Després d'una sèrie de dies passats sense coneixement, el va recobrar, va reconèixer el metge i hi va parlar una estona.

El doctor Nazum la trobà lleugerament millorada. La malalta prengué aliment líquid i reposà bé, sense necessitat de morfí. Els metges que havien predit una mort immediata no se saben avenir d'aquesta extraordinària resistència. La gravetat, però, no ha desaparegut, i encara que el dia 3 premia aliment sòlid, els metges no tenien cap esperança que la gran actriu es refés.

LES ESTRENES

Principal Palace: "Las inviolables", revista de Silva Aramburu i el mestre Padilla

El senyor J. Silva, autor del llibret, en acabar-se l'obra afirmava, en un discurs de reagriment, que amb "Las inviolables" havia volgut fer una cosa nova, dintre la trivialitat del gènere. Hom quedava una mica parat. ¿Que entendrà per una cosa nova el senyor Silva? El més rar és que afirmava que el públic havia comprès i agraït aquestes intencions. Però passen-ho. El pitjor d'aquestes revistes és el discurs que llurs autors fan al final. Sort que sempre tenen alguna cosa de pintoresc, que diversifica.

La novetat inventada pel senyor Silva oscil·la entre "La venganza de don Mendo", de Muñoz Seca, i el "Don Jaime, el Conqueridor", de Pittarra; és clar que sense l'enginy, la desimboltura i la intenció de Pittarra o de Muñoz Seca. De totes maneres és una paròdia de drama cavalleresc, en el qual les obscenitats hi abunden. Els motius que en forneixen la matèria són el dret de cuixa i sobretot el cinturó de castedat. Fàcilment comprendreu que, amb aquests motius, es cau més fàcilment pel cantó de la grolieria que no pas s'eleva pel cantó de l'enginy.

Potser teatralment i literàriament —si és que de literatura pot parlar-se— el més encertat són alguns efectes grotescos, alguns contrastos de la paròdia del vers. De vegades, en aquest aspecte, l'autor esdevé intencional i sempre fàcil. Però a la llarga cansa. En realitat potser és que tots aquests elements de drama cavalleresc transportats a la revista resulten una mica feixoscs. La revista ha de viure, sobretot, de lleugeresa, de gràcia, d'imprevist, de fantasia. Quan no es tenen aquests dots val més jugar. I la fantasia és el que més hi manca. En manca fins en les desfilades de les noies del conjunt; en manca en els decorats; en manca en els vestits. La monotonia us ofega.

Ara, que a desgrat de tot, la revista és sovint vistosa, i és que en la formació del Principal Palace hi ha molt bons elements per a fer una bona revista. Hi ha el ballari Sacha Goudine, prou conegut perquè calgui repetir que és bo; hi ha la ballarina Juanita Barceló, molt fina i molt lleugera; hi ha Mafy Cortés, bonica, intencionada, plicant, més artista que moltes "vedettes"; hi ha Concha Rey; hi ha, no ho oblidem, Margarida Carbajal, que si no és una gran artista ni com a cantant ni com a ballarina, té, amb els seus esplendors una mica autònoma, una bona presència a escena. Hi ha, altrament, entre altres actors, Carles Garriga, capaç de salvar, amb la seva gràcia personal, qualsevol paper, per molt paper de barba que sigui. Hi ha també moltes noies boniques al conjunt. En fi, tot això, més que la lletra, és el que farà agradable, als aficionats al gènere, "Las inviolables".

La música, que tendeix a ésser massa solemne i massa espectacular —com si el mestre Padilla s'assagés a fer una òpera de debò—, de vegades l'anima.

NOTICIARI

Un nou sistema de ventilació al Principal Palace. — L'empresa del Principal Palace ha dotat aquell teatre d'un nou sistema de ventilació, mitjançant el qual el públic gaudeix una atmosfera summament agradable. La disposició de l'edifici i dels locals ja existents ha presentat grans dificultats d'ordre tècnic, vençudes amb uns potents extractors i ventiladors, els quals, per mitjà d'unes tuberies de gran diàmetre i d'un centenar de metres de longitud, distribueixen l'aire per tot el teatre a través d'unes persianes de cristall que harmonitzen amb el decorat de la sala.

Concurs pro Teatre Liric Català. — El Círcol Artístic es complau a recordar als autors que tinguin a be concórrer amb llurs obres al concurs obert pel Comitè pro Teatre Liric Català, que el 15 de setembre restarà tancada definitivament l'admissió. Per tant, són pregats els autors que en concórrer-hi se serveixin indicar llurs adreces respectives, tramettent les obres a la secretaria del Círcol Artístic, entitat presidenta de l'esmentat Comitè.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ S'ha fixat per als dies 30 del corrent i 3 d'agost inclusivament la celebració de la setmana de proves de les produccions U. F. A. per a la propera temporada, entre les quals figuren "Oro", "La princesa de la Zarda", etc. Aquestes sessions, reservades als empresaris i representants de la Premsa, tindran lloc les tardes dels esmentats dies al cinema Fèmina.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, i no pas, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta.

TORTOSA LLEIDA GIRONA

Aparició d'un cadàver: L'Orleó Vallenc: La Comissió de Govern: Altres noves

Tortosa, 20. — Al terme municipal d'Ampostà ha aparegut el cadàver de Jesús Morales, del qual donarem compte que va morir olegat al canal de la Dreta de l'Ebre.

L'Orleó Vallenc ha anunciat a l'Ajuntament que diumenge hi efectuarà una visita, i donarà, també, un concert a la plaça de Colladon.

Després de dos mesos de suspensió voluntària, apareixerà novament el setmanari "La Ribera", de Mór. d'Ebre.

Com cada divendres, avui ha tingut lloc la reunió setmanal de la Comissió de Govern d'aquest Ajuntament.

Per tal d'organitzar una campanya de proselitisme, té anunciada la seva arribada per a la setmana entrant el diputat al Parlament Català senyor Fronçosa.

Segueixen sense expedir-se els carnets per a efectuar viatges a prus reduïts per f. c. del Nord, cosa que ocasiona greus perjudicis als viatgers.

La calor d'aquests dies és asfixiant. El termòmetre arriba a marcar a l'ombra 36 graus. — C.

SABADELL

Topada d'autos: Primer campament femení de muntanya: El campió hongarès d'escacs a la nostra ciutat. Altres noves

Sabadell, 20. — Ahir a la tarda l'auto de Joan Saltor Saumell número 26.221 topà contra el camió d'Angel Hernández. De resultes de l'accident, resultà amb ferides lleus l'ajudant del camió Pere Borràs Abella, de 54 anys.

El pròxim diumenge tindrà lloc al veïl poble de Barberà un festival amb motiu del sorteig del solar, amb números regalats des de la inauguració de l'estació del Nord.

Ha estat detingut i portat a la presó, Gaspar Ros i Ibarra, de 62 anys, domiciliat al carrer de Margenat, el qual agredí la seva esposa i li produí ferides de pronòstic reservat.

El pròxim diumenge i diumenge la Secció Femenina del Centre Excursionista Sabadell efectuarà el seu primer campament de muntanya, el qual serà instal·lat a un bonic paratge que no es farà públic i només sabran les inscrites en el moment de sortir.

El primer campament femení sabadellenc ha assolit ja un èxit d'inscripció força encoratjador, puix que són una trentena les noies que assistiran a l'acampada muntanyenca. La sortida es farà en autocars.

Hi ha molt d'entusiasme entre els escaquistes locals amb motiu de la simultània que donarà dissabte el conegut mestre hongarès Lillenthal, qui tantes victòries porta aconseguides arreu on ha jugat. A Sabadell donarà una simultània a 50 taublers i un a cegues al mateix temps, contra una selecció de jugadors sabadellencs.

Per a representar el Servei de Röntgenologia de la nostra ciutat al IV Congrés Internacional de Radiologia que ha de celebrar-se a Zuric els dies del 24 al 31 del mes que som, ha estat designat el cap de l'esmentat servei al Dispensari de Röntgenologia instal·lat a la Clínica de la Salut, el Dr. Josep M. Pujades.

El diumenge de la Festa Major, a la tarda, hi haurà al Catalunya Parc, organitzat pel Foment de la Sardana, una exhibició de danses plàstiques i rítmiques, per elements del Club Femení d'Esports de Barcelona, els quals últimament han actuat a Oran, on han estat molt aplaudits.

El diumenge de la Festa Major, l'esbart infantil "La Falc" farà una exhibició de ballets a l'envelat. — C.

MANRESA

Detencions: Vacances al personal d'impremta: L'alcalde malalt. Vària

Manresa, 20. — La policia va practicar ahir algunes detencions a la nostra ciutat, relacionades amb el conflicte de Salient d'aquests dies passats. El nombre de detinguts és de 10 i entre aquests figura el president del Sindicat Miner de Salient.

Per tal de donar una setmana de vacances als empleats dels diaris d'aquesta ciutat, s'ha arribat a un acord entre els 4 periòdics que surten a Manresa, a l'objecte que llurs empleats puguin fer festa.

L'alcalde, senyor Marcet, es troba malalt des d'ahir, a conseqüència d'una infecció intestinal, la qual no ofereix, per ara, caràcters de gravetat. Durant la seva malaltia, regenta l'alcaldia el primer tinent d'alcalde senyor Sans.

Ahir, la Comissió de govern municipal va celebrar reunió sota la presidència de l'alcalde accidental, senyor Sans. Hi assistiren diversos consellers regidors i es prengueren acords de poca importància. — C.

BADALONA

Noves de l'Orleó: Revetlla: Teatre: Excursions: Un projecte interessant del conseller-regidor de Cultura

Badalona, 20. — Hem rebut el segon número d'"Annals", publicació interessantíssima que edita l'Orleó Badaloní, per tal d'estar en estret contacte amb els seus afiliats i simpatitzants. Per ella ens assabentem que projecta: instaurar un règim eficaç de mutualitat entre els seus coristes i establir premis a favor d'ells; sovintejar en les seves sovetes i festes; augmentar els mitjans d'espai i diversió entre els seus associats; iniciar i fomentar l'exercici de noves seccions autònomes dintre l'Orleó (Amics del Teatre, Club de Conferències, Foment d'Excursions i Viatges, Caixa d'Ajut Mutu, etc.).

Demà, dissabte, a les onze de la nit, organitzada pel Club de Natació Pop, tindrà lloc una gran revetlla, que amenitzarà la reputada Orquestra Lluvi, als banys Mar i Cel.

El diumenge vinent, al teatre Victòria, la companyia de Lluvi A. Mantua posarà en escena "El meu Othello" i "Mancha que limpia".

L'Agència Excursionista La Violeta efectuarà el diumenge vinent una excursió a les Costes de Garraf (Sitges i Vilanova), on visitaran el Cau Ferrat i el Museu Balaguer. Per al dia 29 la mateixa Agència n'ha anunciat una altra a Girona, Banyoles, Olot, Sant Joan de les Abadesses i Ripoll.

Ens asseguren que el conseller-regidor de Cultura, senyor Pujol, té el propòsit d'intentar la creació d'un Ateneu que comprengui totes les activitats culturals i artístiques de Badalona. Sembla que la missió d'organitzar-la l'encarregaria a algun element prestigiós de Badalona.

(Ve de la primera pàgina)

Ax les Thermes, 20. — Per fi ha estat agraïda la pluja de quèixos fomenadíssims que havien arribat fins als organitzadors de la Volta a França. A aquest matí s'ha donat el senyal per a la sortida a una hora més "esportiva".

A dos quarts de deu del matí han sortit els 41 homes arribats dimecres a Perpinyà per tal de disputar la cinquena etapa Perpinyà - Ax-les-Thermes, que suposa un recorregut de 156 quilòmetres.

L'etapa d'avui no exigia el pas de cap obstacle realment difícil, perquè els corredors han sortit, encara, amb les reserves físiques acoblades durant el repòs d'ahir a Perpinyà. Els dos monts que existeixen en el recorregut — La Perche i el Puymorens — no autuen per al Gran Premi de la Muntanya. Se suposava, doncs, i així ha succeït, que els escaladors no pressionarien gaire.

La cursa s'ha iniciat sota els millors auspicis. A Perpinyà han estat acomiadats dels corredors per una entusiasta multitud, i el temps no era excessivament calorós. Per acomiadar llurs compatriotes, s'havia congregat una massa enorme d'espanyols residents a Perpinyà o rodalia.

Poc després d'abandonada la capital de la Catalunya francesa, la carretera fa pujada. Immediatament s'han col·locat al davant quèixos trepadors més destacats: Ezquerria, Trueta, Verwaecke i el nicard Vietto. Aquests no han forçat massa la marxa, i l'estol ha estat compacte, tant que al pas per Prades era integrat per 35 corredors, entre ells els quatre espanyols.

Passat Prades, a uns 10 quilòmetres de Mont Lluís, s'ha produït el primer intent de fugida, a càrrec del líder Antonin Magne. Aquesta fugida ha sorprès quelcom, però immediatament ha sortit la persecució, dirigida per Verwaecke. L'independent belga no ha estat degudament secundat per l'escomot, i ha optat per proseguir la caca de Magne completament sol. Com que mentrestant el francès ha forçat encara més la marxa, s'ha produït un interessant duel, que ha acabat ajuntant-se Verwaecke i Magne amb un avantatge de més de 200 metres respecte de l'escomot de cap.

L'escapada de Magne ha produït la natural reacció en l'equip dels italians, els quals, capitanejats per Martino, rival del líder de la Volta, s'han llançat a la persecució del "duetto" escapot.

Obeint les ordres de Martino, han iniciat la persecució Gotti i Cazzulani, arrossegats darrera la seva roda pel pòrtico de Martino, però com sigui que la "marxa italiana" no era prou enèrgica, Martino ha pres la decisió de seguir ell tot sol els escapols, i així ho ha fet.

El gest de Martino ha estat imitat immediatament per Cañardo, Montero, Vietto i Lapébie. Aquests han aconseguit l'italià, i tots cinc han atrapat al cap de poc Magne i Verwaecke, quedant constituït un escamot de set homes.

Mentrestant, del segon escamot han anat despresent-se petits grups de corredors que han atrapat el primer escamot, formant-se un grup de cap molt nombros, integrat, ultra els citats, per Ezquerria, Trueta, Cazzulani, Frazz, Level, Geyer, Gotti i Morelli.

Tots aquests corredors, formant quasi constantment corda, han emprès la pujada al "col" de la Perche, primer obstacle d'aquesta etapa.

Per primer cop, doncs, els quatre espanyols han iniciat junts l'assalt a una muntanya.

A la meitat de la costa que porta al "col" de la Perche s'han produït grans estridides a l'escomot de cap: Ezquerria ha punxat inoportunament i ha perdut el contacte amb els altres grimpadors, però el base ha reparat ràpidament, i demanant en forma impressionant no solament ha atrapat l'escomot de cap, sinó que ha prosseguit la seva endimoniada marxa i ha aconseguit provocar una forta estridida, quedant rassagats alguns corredors.

A pocs centenars de metres del cim de la muntanya Ezquerria s'ha escapat i ha aconseguit transitar el primer per l'alt del "col" de la Perche, completament destacat. A pocs segons ha passat Martino, i després, quasi enganyats a la roda de l'italià, Vietto, Trueta, Cañardo i altres components de l'escomot de cap.

A la baixada s'ha refet per complet l'escomot, que ha passat pel pujol de Rigad, anant encapçalat per Cañardo, Trueta i Martino; en l'escomot també hi figurava Lucía Montero.

Marxant cap a Bourgmadame, l'escomot ha anat augmentant en unitat, i el pas per la dita ciutat, que s'ha produït a les 13.30, l'ha efectuat un grup de 35 corredors.

Passat Bourgmadame s'han trobat els "tours" als contrarols del Puymorens, que porta els corredors a 1.931 metres d'altària, però que no puntea per al Gran Premi de la Muntanya. En realitat, l'altura a franquejar pels ciclistes és escassa, perquè en el moment d'emprendre l'ascensió de la muntanya ja es troben a considerable altària sobre el nivell de la mar.

La pujada del Puymorens s'ha fet sense lluita. Solament en els últims quilòmetres ha tractat d'escapar-se el francès Vietto, animat sens dubte per una prima d'alguna importància oferta per al primer grimpador del cim. Després, a pocs centenars de metres del cim, Vietto ha forçat encara més la marxa i ha coronat el primer el Puymorens, seguit materialment estalonat per Ezquerria, i després pels altres corredors. Cal posar de relleu que Vietto hauria pres bon avantatge en l'ascensió del Puymorens de no ésser per la decidida actitud d'Ezquerria, que l'ha combatut aferrissadament i en moments se li ha aventat.

En el descens cap a Aix-les-Thermes, i sobretot entre el primer terç de la costa i Hospitallet, els corredors han trobat una carretera en pessim estat, que ha provocat multitud de punxades, reliscades i caigudes, la qual cosa ha ocasionat grans fraccionaments de l'escomot, que en iniciar-se aquest tros resergrat es trobava integrat per 39 corredors, és a dir, per tots els sortits al matí, menys el belga Gijssels i el francès Bidot.

El grup cap ha estat el de l'etapa i s'ha establert la següent classificació de l'etapa 12.

Classificació de l'etapa

1. Roger Lapébie, França, en 5 h. 47 m. 3 s.; 2. Eugeni Gestri, Itàlia, 3 s. 5 m. 3 s.; 3. Cazzulani, Itàlia, id. id.; 4. Martino, Itàlia, id. id.; 5. Renaud, francès, id. id.; 6. ex-quo: Vignoli, Buchi, Montero Cañardo, Geyer, Gotti, Morelli, Frazz, i Level; tots en igual temps que Lapébie; 15. Wauters, 5 h. 47 m. 20 s.; 16. Maes, id. id.; 17. Verwaecke, 5 h. 47 m. 34 s.; 18. Louvier, 5 h. 47 m. 48 s.; 19. Bonduel, id. id.; 20. Meini, id. id.; 21. Magne, id. id.

Impressió

Aix-les-Thermes, 20. — L'etapa d'avui, sense cap collat de transcendència, ha donat de sí el que s'esperava. La veritable batalla dels Pirineus s'iniciarà demà.

El fet que avui s'hagi presentat a la meta d'arribada un escamot de 15 corredors — exactament igual que succeí l'anys passat — ja evidencia quina ha estat la isonomia de la cursa, que si no hagués estat pels accidents que ha provocat el pessim estat de la carretera en els darrers quilòmetres hauria anat lloc a una arribada col·lectiva dels 41 corredors a Aix les Thermes.

Respecte a la tasca dels espanyols es pot dir que ha estat notabilíssima. Tots quatre han brillat extraordinàriament, i a hores avui s'ha vist descollar Montero, que ha tingut un dia veritablement magnífic, i ha entrat a la meta amb el mateix temps que el vencedor.

Ezquerria i Trueta han estat desgraciats, víctimes de quèixos i punxades. L'expectació davant les etapes de demà i successives no ha fet més que augmentar.

Classificació per nacions, després d'aquesta etapa:

1. França, en 291 hores, 44 minuts, 36 segons.
2. Itàlia, en 293 h. 30 m. 59 s.
3. Espanya-Suïssa, en 293 h. 39 m. 59 s.
4. Espanya-Suïssa, en 293 h. 38 m. 57 s.
5. Alemanya, en 295 h. 9 m. 48 s.
6. Bèlgica, en 297 h. 20 m. 5 s.

El que han fet

1. París-Lille, 255 quilòmetres.
2. Lille - Charleville, 192.
3. Charleville-Metz, 159.
4. Metz-Belfort, 220.
5. Belfort-Evan, 293.
6. Evian - Aix-les-Bains, 209.
7. Aix-les-Bains - Grenoble, 227 quilòmetres.
8. Grenoble - Gap, 101.
9. Gap-Digne, 227.
10. Digne-Niça, 150.
11. Niça-Cannes, 128.
12. Cannes-Marsella, 159.
13. Marsella-Montpellier, 183.
14. Montpellier-Perpinyà, 176.
15. Perpinyà-Ax les Thermes, 158.
16. Ax les Thermes-Luchon, 165 quilòmetres.
17. Luchon-Tarbes, 91.
18. Tarbes-Pau, 170.
19. Pau-Bordeus, 211.
20. Bordeus-La Rochelle, 176.
21. La Rochelle-Nantes, 246.
22. Nantes-Caen, 275.
23. Caen-París, 221.

El que els falta fer

1. París-Lille, 255 quilòmetres.
2. Lille - Charleville, 192.
3. Charleville-Metz, 159.
4. Metz-Belfort, 220.
5. Belfort-Evan, 293.
6. Evian - Aix-les-Bains, 209.
7. Aix-les-Bains - Grenoble, 227 quilòmetres.
8. Grenoble - Gap, 101.
9. Gap-Digne, 227.
10. Digne-Niça, 150.
11. Niça-Cannes, 128.
12. Cannes-Marsella, 159.
13. Marsella-Montpellier, 183.
14. Montpellier-Perpinyà, 176.
15. Perpinyà-Ax les Thermes, 158.
16. Ax les Thermes-Luchon, 165 quilòmetres.
17. Luchon-Tarbes, 91.
18. Tarbes-Pau, 170.
19. Pau-Bordeus, 211.
20. Bordeus-La Rochelle, 176.
21. La Rochelle-Nantes, 246.
22. Nantes-Caen, 275.
23. Caen-París, 221.

ESTRANGERS

La premsa soviètica comenta les intencions italianes a l'Àsia Central

Moscou, 20. — En un editorial, de la premsa soviètica, les "intencions" italianes a l'Àsia Central són comentades amb una certa ironia. La "Gazetta del Popolo", de Torí, que atribueix al Govern italià una sèrie de projectes de conquesta sobre els països compresos entre "la teulada del món i la mar Caspijana", és a dir, Rússia i l'Afganistan, tot volent considerar com una prova la construcció de fortificacions britàniques a les fronteres de l'Índia, entre Kelat i Peshawar a Belutxistan.

Segons el diari italià, una sèrie de fets demostren les intencions italianes d'expansió en aquella direcció: La població del Turquestan rus està molt satisfeta del règim soviètic. De més a més, recentment, trobant-se l'Afganistan amenaçat d'una plaga de pesta, els russos travessaren l'Amu-Daria per tal que especialistes en la matèria, provints d'aparells de llançament de gasos asfíctics, combatessin la invasió. Enmig de les benediccions de la població aconseguí salvar les col·lites, deixant en tornar al seu país el record de la seva desinteressada intervenció. Per tot això, la Unió Soviètica ha enviat grans quantitats de blat a Rússia per calmar-hi, des de quatre vegades, els estralls de la fam.

Segons el diari italià, que cita les "intencions" italianes, aquestes són les proves de les intencions italianes de la Unió Soviètica sobre aquells països.

Les "intencions" italianes que els periodistes italians pateixen, en aquest moment, del "sacro", però que probablement les seves elucubracions van destinades a "intentar de produir algun efecte a Anglaterra en el moment precis en què es troba allí el ministre d'Estat francès conferenciant amb els ministres britànics". Aquest editorial, que encara que ironia conté un fons molt desdenyós, ha sortit a la primera pàgina de les "intencions", al mateix temps que la "Pravda", diu a aquest mateix tema, un article gairebé desagraïble per a l'amor italià.

De fet, encara que les raons generals de l'entesa italo-soviètica són tan fortes com abans, les amenaces de premsa són, des de la seva temporada, molt freqüents. Hom no estava acostumat a presenciar controvèrsies agraïdes, com les que s'han produït entre la premsa soviètica i els diaris de la Península. La premsa italiana respecte a Rússia i l'Àsia Central en la qüestió dels pactes d'assistència mútua són, evidentment, l'única d'aquest ordre de mitjà humor, respectant l'acostumat manto-soviètic, la que Moscou necessita cada vegada menys a Roma o almenys li permet tractar amb tota desolució els atacs, per altra banda molt barriars, de la premsa italiana.

Els diaris moscovites, tot i subratllant sempre el fet que Rússia i la Unió Soviètica no tenen en cap part del món, no per això deixen de fer constar els fracassos o les decepcions de la diplomàcia romana, que a Moscou, com a tot arreu, no aconsegueix amagar la seva preocupació i el seu despit davant les manifestacions cada dia més clares de la col·laboració franco-soviètica amb miras a la consolidació de la pau.

Continuen els atemptats terroristes a Àustria

Vienna, 20. — Des de fa 24 hores s'observa un recrudescent en els atemptats terroristes.

Ante la fàbrica d'energia elèctrica de Reute, al Tírol, va quedar destruïda la torre, a conseqüència de l'explosió d'una bomba.

Totes les localitats de la regió han quedat sense llum.

La policia es posà en moviment immediatament.

Els autors de l'atemptat, però, no han pogut ésser detinguts. Hom creu que han aconseguit de passar la frontera.

A Schwarbach, prop de Salzburg, la senyora Maria ha detingut un autoproclamat agent de la policia, en el qual s'han trobat 14 quilos de dinamita, cartutxos i fusells.

Han estat atorgats plens poders al govern belga

El govern belga, que està compost de liberals i socialistes, havia presentat un projecte demanant plens poders en matèria econòmica per una duració de sis mesos. Aquesta demanda havia suscitat fortes protestes a tot el país, perquè es considerava els costums liberals.

De totes maneres, De Broqueville ha insistit en el seu projecte, i la Comissió parlamentària n'ha limitat l'abast i ha reduït el període a tres mesos.

Brussel·les, 20. — A la Cambra ha estat aprovada per 80 vots contra 77, i per abstencions, el projecte de l'el·lecció de les comissions al Govern Poderes especials.

Situació greu a França Cheron informará el president Doumergue sobre les decisions adoptades en el Consell d'avui

La declaració de Tardieu davant la Comissió que entén en l'afar Stavisky ha pres proporcions molt grans, i és possible que astenyni la fi d'aquella treva política que ha donat a França un període de calma.

Tardieu ha atacat violentament la persona de Chautemps, president del partit radical-socialista, que té el major nombre de ministres en el govern del qual forma part també Tardieu.

La sensació general és que l'ex-president del Consell s'ha deixat portar més que res per sentiments personals, oblidant la responsabilitat que li pertoca com a membre del Govern.

Sense entrar en el fons de la qüestió, l'actitud de Tardieu és, en general, tinguda per inoportuna. En efecte, el Doumergue no veu a tirar aigua al foc i a fer possible la continuació del gabinet de tria, hi hauria una crisi ministerial en ple estat que seria de les més difícils de resoldre.

Paris, 20. — Abans del Consell d'avui aquesta tarda han celebrat una reunió els ministres radicals, sota la presidència del senyor Herriot, i a la qual han assistit els membres del Comitè Executiu del partit.

Els assistents han expressat llur confiança als membres del Govern que representen el partit, i han estat d'acord a considerar que la intervenció del senyor Tardieu havia tingut caràcter polític, i que solament el President del Consell, senyor Doumergue, és persona qualificada per jutjar sobre les intencions del senyor Tardieu i de les conseqüències que d'aquest fet es pugui derivar.

Els ministres han considerat necessari que en el Consell de ministres que es reunirà la setmana entrant, sota la presidència del senyor Doumergue, s'adoptin decisions definitives sobre aquest incident.

Abans de la reunió del Consell d'avui, el ministre de l'Interior ha estat celebrant una detinguda conferència amb el senyor Herriot, que havia arribat poc abans de tornada de Lió.

Paris, 20. — Les deliberacions del Consell d'avui han durat una hora i mitja aproximadament.

Els senyors Tardieu, per una part i Herriot, per l'altra, han exposat llurs punts de vista respecte a les conseqüències polítiques de la declaració del senyor Tardieu davant la Comissió investigadora dels afers Stavisky.

Els ministres han opinat unànimement que aquest incident havia de resoldre's en una segona reunió del Consell, presidida pel senyor Doumergue.

En acabar la reunió, els ministres s'han negat a donar detalls sobre la discussió que havien mantingut, però en llurs semblants no es reflectia cap mena d'inquietud.

A pesar de la reserva absoluta en què s'han tancat els ministres, es creu saber que els senyors Tardieu, Herriot i els seus col·legues han pogut celebrar un seriós canvi de punts de vista sobre la situació; després del Consell ha en-

El problema dels correus marítims als E. U.

Washington, 20. — Comentant l'ordre del president Roosevelt relativa a la correspondència aèria i marítima, el senyor Baker, president de l'Associació de propietaris de navilis, ha declarat que qualque reducció dels subsidis governamentals al servei de la marina mercant provocaria la bancarrota de la major part de les companyies americanes, sobretot les que es dediquen al comerç exterior.

El senyor Baker ha declarat que veturia amb gust la suggestió del periòdic "New York Times" relativa a una revisió completa de la política dels transports per correu marítim.

LA "LUFTHANSA" DOBLA EL SERVEI ENTRE ALEMANYA, EL BRASIL I L'ARGENTINA

Berlin, 20. — La Lufthansa anuncia que a partir de demà, dissabte, fins al dia 27 d'octubre vinent, serà duplicat el servei aeri postal entre Alemanya, el Brasil i l'Argentina, que des de febrer de l'any actual funcionava cada quinzena per mitjà dels avions i hidroes de la Lufthansa.

Els aparells de la dita companyia alternaran setmanalment amb el dirigible "Graf Zeppelin" per al transport de correspondència transatlàntica.

A finals d'octubre d'aquest any, quan la famosa aerolinea alemanya suspengui els seus vols regulars entre Amèrica i Europa, la Lufthansa es trobarà en condicions de realitzar ella sola el servei aeri postal setmanal entre Alemanya, el Brasil i l'Argentina, utilitzant altra vegada el vaixell "Westphalen" com a aeròdrom flotant anclat enmig de l'Atlàntic meridional.

DETENCIÓ DEL CAP SOCIALISTA HOLANDE

La Haya, 20. — Per complicitat en els darrers aldarulls ha estat detingut el cap del partit socialista holandès.

Von Neurath visita Hindenburg S'esperen declaracions del ministre alemany

Berlin, 20. — El ministre d'Afers Estrangers del Reich estigué ahir a Neudeck, amb l'objecte de presentar al mariscal Hindenburg un informe sobre la política estrangera.

El ministre feu el viatge en avió, i aquesta rapidesa sembla indicar que Alemanya es disposa a contestar en termini molt breu la gestió efectuada per l'ambaixador d'Anglaterra en la qüestió relativa als Pactes de l'Est.

Berlin, 20. — Als cercles polítics i diplomàtics d'aquesta capital s'espera que el ministre d'Afers Estrangers farà aviat, potser demà passat, unes declaracions que seran radiades sobre la situació exterior.

Hom creu que en el seu discurs el ministre exposarà probablement la posició d'Alemanya sobre la qüestió dels Pactes de l'Est.

Ha quedat clos l'incident anglo-turc

Ankara, 20. — L'incident anglo-turc de la illa de Samos que costà la mort d'un mariner anglès sembla definitivament resolt.

S'ha abandonat la intenció que tingué al principi el Govern de nomenar una comissió mixta, ja que després d'una enquesta minuciosa s'ha arribat a la conclusió que no hi hagué mala fe en produir-se l'incident.

El ministre d'Afers estrangers de Turquia ha declarat que l'incident havia quedat resolt i que es considerava acabat després de la cerimònia fúnebra que tindrà lloc a bord d'un navili turc en la qual participaran les dues nacions.

UN VOL AERI AL VOLTANT DEL MÓN

Chicago, 20. — Ha sortit d'aquesta ciutat un hidroavió de gran potència, tripulat per cinc aviadors nord-americans, que inicien un "Vol de bona voluntat al voltant del Món".

Comanda la tripulació el tinent coronel William Alexander. Els altres tripulants són: tinent coronel John F. Isamen, comandant William Brockway, capità Arthur J. Ince i John Fitzko.

Des de Nova York aniran a les illes Bermudes i després seguiran cap a Europa, detinent-se a les Açores.

Des de les Açores enllairan les costes espanyoles, portugueses o franceses, segons ho aconsellin les convencions meteorològiques. Amb preferència aniran a amarrar a les costes de França.

El "Vol de la bona voluntat" setentrà cap a París, Berlin, Moscou, etc.

Sembla que els aviadors decidiran l'itinerari a seguir conforme es vagi complementant el vol.

Delimitació de la frontera entre Libia i Sudan

Londres, 20. — La frontera entre Libia i el Sudan ha quedat completament delimitada.

Al Foreign Office han manifestat que a Roma s'ha efectuat avui un canvi de notes entre els Govers italians i britànics, d'una part, i els Govers libis i egipcis, de l'altra, en les quals queda definida la línia fronterera entre Libia i el Sudan, en punts que mai no havien estat delimitats fins ara.

Aquest canvi de notes completa l'acord a què s'ha arribat i que entra en vigor immediatament.

Modus vivendi comercial entre Anglaterra i Holanda

Londres, 20. — Avui s'ha celebrat un canvi de notes entre Sir John Simon i el ministre d'Holanda en aquesta capital, per virtut de les quals s'estableix, amb caràcter interí, un modus vivendi comercial entre Anglaterra i Holanda.

Les notes que han estat publicades posen de manifest que com que no ha estat possible arribar ràpidament a un complet acord comercial, s'ha decidit establir un modus vivendi temporal, que podrà cessar per decisió de qualsevulla de les dues parts, amb un avís previ de tres mesos.

Els dos Govers es garanteixen recíprocament el total de tots els contingents actuals o futurs, que els són matemàticament atribuïts.

A partir del primer d'agost, els dos Govers recobraran lliure llibertat d'acció en allò que fa referència als drets de Duana, sense perjudici del consignat en els Tractats i acords existents entre ells, actualment en vigor.

Les delegacions que han intervingut en les negociacions comercials continuaran treballant i s'ocuparan de diverses qüestions que interessin l'un o l'altra dels dos països.

ARGENTINA S'ADHEREIX AL PACTE CONTRA LA GUERRA DEL CHACO

Buenos Aires, 20. — El Govern argentí ha manifestat la seva conformitat al Pacte contra la guerra del Chaco.

La vaga del Pacífic Roosevelt pronunciarà un discurs a Honolulu

Washington, 20. — El senyor Roosevelt, que, com se sap, està efectuant una excursió a bord del creuer "Houston", dedica moltes hores del dia a l'estudi dels problemes del Pacífic i té el propòsit de pronunciar el dia 28 d'agost un discurs a Honolulu.

En aquest discurs, que serà radiat, exposarà la seva impressió general respecte dels problemes mundials i el seu desig d'estendre al Pacífic la política de bon veïnatge que els Estats Units han començat a Amèrica llatina, i que ja ha començat a donar els seus fruits.

San Francisco, 20. — Tota la nit ha continuat l'acció iniciada contra els grups extremistes a tots els ports del Pacífic.

Han estat detinguts 33 individus a Heale, 11 a San Pedro i 9 a Portland.

A San José, la policia ha atacat una dotzena d'extremistes i els ha foragitat de la població.

Al mateix temps prossegueixen els escorcolls als locals comunistes, on han estat detinguts els principals militants d'aquells partits.

Alguns dels detinguts seran condemnats a deportació per indesitjables.

El governador Merriam s'ha negat a retirar la guàrdia nacional de San Francisco mentre no hi hagi la seguretat que no es reproduiran les escenes de violència.

La pèrdua soferta per San Francisco a conseqüència de la vaga es calcula en 150 milions de dòlars. El balanç de víctimes és de vuit morts i 197 ferits.

A Portland, el comitè d'estratègia decidí ordenar la vaga general i la Guàrdia nacional no s'instal·lava a deu milles de la ciutat.

Una altra col·lisió amb la policia

Minneapolis (Minnesota), 20. — Els vaguistes han tractat avui d'impedir que circulés un camió que anava carregat de quèviures.

Immediatament hi acudí la policia i s'entaulà una lluita entre els agents i els vaguistes, de la qual resultaren set vaguistes i un policia ferits.

La policia es veié obligada a disparar per tal de rebutjar els atacs dels vaguistes i aconseguir que es dissolguessin.

La lesió que sofriex el policia ferit fou produïda per una bala disparada pels seus propis companys.

Comentaris al discurs de Baldwin

Londres, 20. — Les declaracions de Baldwin a la Cambra dels Comuns sobre l'aviació anglesa és objecte d'amplis comentaris a la premsa de Londres.

El "Daily Telegraph" diu que solament la paritat pogué satisfer el poble britànic. El "Morning Post" fa remarcar que Baldwin anuncià l'augment, però no la paritat, amb la qual cosa el govern britànic dona una mostra de moderació. El "Times", per la seva part, diu que l'augment quantitatiu és equilibrat i no és de cap manera un abandonament al pànic ni cap evasió de responsabilitats.

El "Manchester Guardian", sota el títol "Volta a 1914", recorda la declaració de Baldwin en octubre de 1933 condemnant el rearmament. Fa remarcar que ahir Baldwin explicava per què Gran Bretanya havia d'afegir-se a la cursa d'armaments que ha d'acabar amb la civilització.

QUINZE MIL OBRERS PARATS A ROUBAIX

Roubaix, 20. — Uns quinze mil obrers d'aquesta població suspenderan el treball a partir del dia 23 de l'actual, per haver decidit el Sindicat patronal de cardadors de llana tancar les seves fàbriques a conseqüència de l'agobolament de stocks.

El Sindicat patronal ha sol·licitat del Govern que s'adoptin, referent a Alemanya, mesures energiques per tal d'aconseguir que el Govern del Reich restablís amb França el canvi normal dels productes llaners.

EL CAP DE LA GENDARMERIA DEL SARRE

Sarrebruck, 20. — El subdint anglès Hempel ha estat designat per a ocupar el càrrec, recentment creat, de cap de les forces de policia i gendarmeria del territori del Sarre.

LES JOIES SORTIDES D'UNES MANS SENSIBLES I SAVIES FAN PENSAR EN LES COSES SOMNIADES...

J. ROCA
J O I E R
PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Notícies diverses

Teheran, 20. — Ha mort el ministre de Comunicacions de Rússia, senyor Davlakhali, a conseqüència d'un atac d'apoplexia.

Paris, 20. — El President de la República i la seva esposa han ofert avui un esmorzar íntim a la senyora James Roosevelt, mare del President dels Estats Units, que passa actualment una temporada a París.

Vienna, 20. — La nit passada es cometé un atemptat contra l'estació final del funicular de Nordkette a Innsbruck. L'atemptat ha causat danys materials d'importància.

Aquest matí han estat detinguts dos nens per sospites que hagien intervingut en aquest atemptat.

Des atemptats més s'han comès a les vies fèrries.

Han resultat dues persones ferides de gravetat. La policia creu que aquests ferits són els autors d'un dels atemptats.

Ginebra, 20. — El senyor Herriot ha sortit cap a Lió.

Estocolm, 20. — El general von Blomberg ha arribat a l'illa Gotland.

Es sabut que el ministre alemany té intenció de visitar també Estocolm.

San Diego (Califòrnia), 20. — Han sortit els dos hidroavions de la Marina de Guerra dels Estats Units, que es proposen realitzar el vol col·lectiu a Alaska per fer una exploració de les illes Aleutianes, demostrant l'eficiència dels nous hidroscopadors ianquis per als grans creuers.

Integren l'expedició 80 homes, entre oficials i marins.

Paris, 20. — El ministre d'Afers Estrangers, senyor Barthou, ha rebut aquesta tarda l'ambaixador d'Espanya, senyor Cárdenas, i l'encarregat de Negocis de la U. R. S. S., senyor Rosenberg. — Fabra.

Londres, 20. — A la Cambra dels Comuns ha estat adoptat en segona lectura, per 216 vots contra 42, el projecte de llei que preveu la concessió d'una subvenció de tres milions de lliures esterlines als productors de bestiar britànic.

Baiona, 20. — El Gran Premi Ciclista de les festes d'estiu ha estat guanyat pel corredor Fournier, el qual ha cobert els 84 quilòmetres del recorregut en 2 hores, 33 minuts i 2 segons.

Lió, 20. — En la sessió celebrada avui pel Congrés de Dermatologia, han llegit interessants comunicacions sobre el diagnòstic del bubo encerner, el doctor Jersild, de Copenhaguen, i el doctor Sánchez Covisa, de Madrid.

El nou govern japonès

L'almirall Okada vol perfeccionar la defensa nacional

Si Saito seguia una política doble, pacifista en aparença i bel·licosa en el fons, hauríem-hi així contrast entre les declaracions de Hirota i els actes que seguien, l'almirall Okada, menys magnànim, ha demostrat quin és el programa que entén desenvolupar i que no fa esperar res de bo per a la pau a l'Extrem Orient.

Ahir Tòquio proposava a Washington la neutralització del Pacífic. Les intencions d'aquesta proposició no s'han escapat a Hull, el qual ha fet saber l'oposició dels Estats Units a una tal neutralització.

Les preocupacions serioses, però, fan referència al problema naval. El govern de Tòquio es prepara a denunciar els convenis de Washington i de Londres, i diu que per participar a la Conferència del 1935 vol que se li asseguri a la bestreta la paritat absoluta amb Anglaterra i els Estats Units, i d'altra banda dels països no en volen ni discutir.

Les negociacions començades a Londres i que han estat aïornades fins a l'octubre, no podran donar resultats si el govern japonès no adopta una actitud conciliant.

D'altra banda, per les notícies que arriben de Tòquio, no sembla molt solida la posició del govern, que pel seu nacionalisme exorbitant es tem que s'embarqui a la llengua en aventures que podrien tenir conseqüències catastròfiques. Els més actius en l'oposició són els liberals i els comunistes. Aquests darrers, si no nombrosos, molt combatius, s'han infiltrat en l'exèrcit i no es deixen escapar la formació del govern Okada per activar la propaganda.

Tòquio, 20. — El govern ha publicat la declaració ministerial en la qual exposa el programa que es proposa desenvolupar.

En el dit programa figuren el perfeccionament de la defensa nacional, el sanejament de la política, la consolidació financera i el desenvolupament de les relacions amistoses amb les altres potències.

Els tractats navals de Londres i Washington

Tòquio, 20. — Als cercles polítics es creu saber de font autoritzada que la qüestió de denunciar els tractats navals de Washington i Londres no ha estat discutida amb cap potència.

Darrera hora DE BARCELONA

INCENDI

Auít, a dos quarts de dotze, es va declarar un incendi en un magatzem de drogues i productes químics instal·lat a la Plaça de les Beates, propietat de la raó social R. Blanch, S. A.

Acudiren al lloc del sinistre els bombers del Quartet central, a les ordres del seu cap, senyor Jordà, els quals prengueren amb tota rapidesa les mesures adequades per tal de sufocar l'incendi. Gràcies a l'afortunada actuació dels bombers el foc quedà dominat al cap de mitja hora d'haver-se iniciat, amb la qual cosa s'evità que l'incendi prengués les proporcions que hom temia de bell antuvi.

BARCELONA AL DIA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència.—En la seva conferència amb els periodistes, el secretari, Sr. Alavedra, els manifestà que al matí havia rebut el ministre d'Obres Públiques, senyor Guerra del Río, en representació del president, i en nom d'aquest li havia anunciat la visita del conseller de Finances, senyor Esteve, a l'Hotel on s'estalla.

Afegí que després d'aquesta entrevista el senyor Martí Esteve anà al despatx del president i tingué amb el senyor Companys una llarga conferència, en la qual li havia donat compte dels detalls d'aquella entrevista.

Visites.—Al matí visitaren el president de la Generalitat, entre altres persones, el diputat senyor Simó i Bofarull, el senyor Lluís Capdevila, i Darius Rahola, de Girona, i els diputats senyors Tomás i Piera, Galés i Sauré.

Inauguració d'una estació.—Segons manifestà el senyor Alavedra, el president de la Generalitat assistirà a la nit a l'acte de la inauguració dels nous estudis de la Ràdio Barcelona, situats al carrer de Casp.

Ha estat prorrogat el termini de presentació de les obres que optin als premis musicals de la Generalitat de Catalunya.—El conseller de Cultura de la Generalitat, atenent indicacions rebudes de diferents compositors que desitgen optar als Premis Musicals d'enguany, ha resolt de prorrogar el termini de presentació de les obres que s'havia assenyalat en el cartell-convocatòria fins al 31 de gener de 1935. L'adjudicació serà feta el dia 23 d'abril del mateix any.

Aquesta prorroga afecta als premis "Pedrell", "Albéniz" i "Claver". Quant al premi "Garreta" regiran els mateixos terminis fixats en la convocatòria.

Delegació de Treball de Catalunya.—**Edicte.**—Informació pública: Creació de la Secció de "preufeters" o "drapaires" dins el Jurat Mixt Tèxtil de la Indústria Llanera de Barcelona.—Com sigui que ha estat sol·licitada per l'Associació de Teixidors Auxiliars de Teixits de la Indústria Tèxtil de Sabadell i Unió d'Auxiliars de Teixits de la Indústria Tèxtil de Terrassa la creació d'una Secció de "preufeters" o "drapaires" dintre el Jurat Mixt de la Indústria Llanera de Barcelona, per tal d'informar degudament la superioritat, és oberta una informació pública, pel termini de quinze dies, a la qual podran concorrer els elements interessats, sobre els següents extrems:

1.—És convenient la creació de la Secció de "preufeters" o "drapaires" dintre el Jurat Mixt de la Indústria Llanera de Barcelona?

2.—Aquesta Secció, quina jurisdicció hauria de tenir, i de quants vocals hauria de constar?

3.—Altres suggeriments d'interès per a un millor informe.

El resultat serà presentat a aquesta Delegació de Treball de Catalunya, Laletana, 16, principal, lletra I, dintre els quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

La qual cosa es fa pública per a coneixement de tothom.

Barcelona, 18 de juliol de 1934.—El delegat de Treball de Catalunya, Dr. Josep Pou i Gorbó.

Economia i Agricultura.—En virtut de la proposta de la Junta Central de Contractació de Bials creada per decret del Govern de la República de 30 de juny darrer, el senyor Joan Comorera, conseller d'Economia i Agricultura, ha disposat, mitjançant una ordre-circular:

Primer.—Que per tots els Municipis de Catalunya es comuniqui al cap lletrat del Negociat Central del Departament d'Agricultura i Economia haver donat compliment a allò que es disposa en l'article vuit del decret del 30 de juny d'enguany, referent a la constitució de les Juntes locals de contractació de bials, expressant les persones que les integren.

Segon.—Que els alcaldes de tots els Municipis de Catalunya, pels mitjans de publicitat més adient, anuncin als biallers la necessitat d'assessorar-se en les respectives Alcaldies de les normes i preus per a realitzar la venda del blat i a fi d'evitar les sancions en què podrien incorrer.

El Butlletí Oficial de la Generalitat.—En el seu número s'ha publicat, entre altres, les següents disposicions:

Presidència.—Llei Municipal de Catalunya. Articles 209 al 243.

Llei eximint d'impostos la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.

Llei relativa a la creació i estructuració d'una plantilla de personal especialitzat afecte al Parc Mòbil de la Comissaria General d'Ordre Públic.

Decret autoritzant els consellers de Finances i Assistència Social per a presentar al Parlament de Catalunya un projecte de Llei sobre concessió d'una subvenció a l'Hospital Clínic de Barcelona, durant vint anys, per tal de normalitzar la seva situació econòmica.

Decret en virtut del qual el president de la Generalitat presentarà al Parlament un projecte de Llei electoral de Catalunya.

Justícia i Dret.—Decret autoritzant el conseller de Justícia i Dret per a presentar al Parlament de Catalunya un projecte de Llei de tutela i curatella.

Governació.—Decret declarant cessant, a petició pròpia, el tinent del Cos de Seguretat de Catalunya senyor Recaredo García i Sopana.

dor d'acer esmaltat de doble cos. Les condicions del concurs estaran exposades al Negociat d'Inspecció de Proveïments de l'Ajuntament tots els dies hàbils, durant les hores d'oficina, des del dia 23 al 28 del corrent.

Exposició d'un projecte.—Durant el termini de quinze dies, a comptar des del següent al de la inserció del present anunci al Butlletí Oficial de la Generalitat, estarà exposat al Negociat d'Obres Públiques de la Secció Administrativa d'Exempla, el projecte d'illa industrial limitada pels carrers de Lepanto, Wad-Ras, Castillejos i Passeig del Cementiri, a fi que els propietaris afectats per tal projecte puguin formular en l'indicat termini les reclamacions i observacions que creguin pertinents al seu dret, mitjançant instància, que hauran de presentar al Registre General de Secretaria d'aquest Ajuntament.

LES SARDANES

AUDICIONS PER A AQUESTA NIT

A Esplugues. Plaça de Santa Magdalena. Cobla "La Principal del Llobregat".

A la Plaça de Rius i Taulet (Gràcia). Cobla "La Principal Barcelonina".

A la Plaça del Clot. Cobla "La Popular".

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Ahir al matí hi va comparèixer, en primer lloc, Joan Perelló, acusat d'un delicte de resistència. Li fou imposada una multa de dues-centes cinquantes pessetes.

També s'hi veié una causa contra Angel Espí, un dels que foren condemnats per l'atracament comès al Cinema Avinguda i per l'assassinat del vigilant del dit cinema.

El detingut estava acusat d'haver pronunciat a la presó frases injurioses contra el President de la Generalitat, el conseller de Sanitat i el cap superior dels serveis públics.

El processat, en la seva declaració, explicà els seus antecedents. El president és veié obligat a donar-li entenedor que no havia d'entendre's gens ni mica parlant de coses que no tenien res a veure amb la vista de la causa que se celebrava.

Desfilaren després diversos testimonis, i cada vegada que un d'aquests, el lletrat defensor o els metges forenses que hi compareguren, deien que el processat ra boig, aquest s'aixecava dret d'una revolada i protestava energèticament.

La Sala, amb tot i això, el considerà culpable, i el condemnà a la pena de dos mesos i un dia de presó.

VARIA

Ha estat revocada la causa que s'instruïa contra un aviador militar amb motiu de les lesions que causà a un guàrdia, al carrer de Balmes.

La revocació esmentada és deguda a que cal efectuar unes diligències sol·licitades per l'Ajuntament, el qual és part en el sumari.

Aquest sumari donà lloc a una qüestió de competència entre l'autoritat militar i el jutjat, que fou resolta pel Suprem a favor del jutjat número 4, que és el que el tramita.

Els sorolls de què donàrem

Servet Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 20 DE JULIOL DE 1934

Hi ha dos centres de baixa pressió situats l'un a Irlanda i l'altre a la Península Ibèrica, que tendeixen a constituir una sola depressió baromètrica a l'oest de França, sota la influència de la qual el temps emportarà els països occidentals d'Europa, puix que plou a les Illes Britàniques i augmenta la nebulositat a la Península Ibèrica i a la Mediterrània.

El mínim baromètric d'Irlanda, en avançar cap al nostre continent, dona lloc a vents del nord, que a l'Atlàntic produïren algunes tempestes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Actualment el temps de bo, puix que el cel està gairebé sèr i els vents són fluïdes de direcció variable, però tendeix a perdre estabilitat a causa de la influència del mínim baromètric que s'està formant a les costes occidentals d'Europa, i d'un secundari a la Mediterrània baixa.

La temperatura màxima d'ahir fou de 27 graus a Tremp i a Serres, de 27 graus a l'Avall, a Noya i a l'Estanyol, de 22 graus.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

fessin efectiva. Les comissions inspectores passen per totes les obres i pisos per tal d'inspeccionar el es compleix el contracte de treball de l'ofici, i han denunciat alguns patrons que les incomplien.

Sindicat Obrer d'Indústries de la Fusta.—Són ja moltes les botigues de mobles que per intervenció d'aquest Sindicat han començat el torn de vacances de quinze dies, de conformitat amb les bases de la Secció. Darrerament ha estat "La Favorita", el patró de la qual ha reconegut la justícia de les bases. Preguem que tots els obrers moblistes passin per aquest Sindicat, carrer de la Unió, 7, entresol, des de set a vuit, per tal d'informar-se.

Sindicat de Treballadors de la Indústria Fabril i Tèxtil de Barcelona i el radi.—Havent estat en gran nombre les inscripcions a la Borsa del Ram de l'Aigua i havent estat anul·lades les altres efectuades abans del 16 del corrent, aquest Sindicat comunica a tots els que es vulguin inscriure, pertanyents al ram, que la Borsa només funcionarà els dimarts i els divendres, de quatre a sis de la tarda, al nostre estatge social, Unió, 7, entresol.

L'activitat política

Federació de Joventuts d'A. C. R.

Diuença, dia 29 de juliol, APLEC de les Joventuts d'Acció Catalana Republicana a Sant Cugat del Vallès

ASSISTIU-HI!

Aplec de les Joventuts d'Acció Catalana Republicana

Tal com venim anunciant, existeix un gran entusiasme per a assistir a l'aplec que organitza la Federació de Joventuts d'A. C. R. Per tal de facilitar el trasllat, s'organitza la formació d'un tren addicional. Són molts els que ja s'han inscrit. Sabem que un nucli de simpatitzants organitzen una caravana d'automòbils que es formarà a Barcelona.

En aquest aplec, ultra un gran miting, en el qual prendran part destacades personalitats del Partit, hi hauran ballades de sardanes, ballets, esports, visita al monestir i un popular àpat de germanor. Es prega als qui vulguin assistir a l'aplec que passin a inscriure's amb la màxima anticipació possible. A. C. R. confia que aquest acte reestirà una gran importància per l'afluència d'afiliats i simpatitzants.

Avis als delegats del Comitè Comarcal de Barcelona-Ciutat

Es prega als delegats de la Comarca que facin la mercè de passar per la Central del Partit, per tal de tractar del proper Aplec de Joventuts.

ELS MESTRES

Escola Normal de la Generalitat.—El dilluns, a les dotze, tindrà lloc la inauguració de l'Escola d'Estiu que, com cada any, congrega la majoria dels mestres nacionals i bona part del Magisteri particular català.

L'acte tindrà la solennitat de consuetud, assistint-hi, entre les primeres autoritats de Catalunya, l'honorable President de la Generalitat i el conseller d'Instrucció.

Iguament que les converses i conferències, serà celebrat a l'auditori de la Facultat de Medicina, per no tenir prou cabuda la sala d'actes de l'Escola Normal de la Generalitat.

El mateix dilluns, a les cinc de la tarda, el senyor Carles Capdevila donarà una conferència sobre "La plàstica en l'educació dels pobles", i acte següent serà inaugurada, a l'Escola Normal, l'Exposició de Pintura i Escultura, constituïda per obres seleccionades de l'Exposició de Primavera.

Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears.—A les "noes d'argent" del Magisteri Particular, que tindrà lloc al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, a les dotze hores del dia 29 del mes que sem, amb l'assistència del President de la Generalitat i altres autoritats, poden donar-se per invitats tots els antics alumnes dels mestres i mestresses que seran homenajats, els noms dels quals es faran públics a l'Assemblea general ordinària que l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears celebrarà al matí del vintú dia 25. Les invitacions es faciliten al número 12, pral., de la Rambla dels Estudis, i així mateix els tiquets del vermut del dia 25 i els del banquet del dia 29.

ENSENYAMENT PRIMARI!

Exposició escolar.—Durant els dies 25, 26, 27, 28 i 29 del corrent, de deu a una del matí i de quatre a vuit de la tarda, hom podrà visitar l'Exposició de Treballs Escolars realitzats pels alumnes de l'Institut Montserrat, instal·lat als carrers de Sants, 71 i Sant Crist, 70.

ELS ESTUDIANTS

Avis als alumnes de la Facultat de Dret.—La Comissió organitzadora del viatge d'estudis organitzat pels alumnes de l'esmentada Facultat, participa als companys que manifestaren desigs d'inscriure's que el vinent dimarts, al migdia, es tancarà irremissiblement la inscripció—que pot efectuar-se al local que ocupa a la Universitat la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, pati de Farmàcia—ja que la sortida cap a Suïssa està assenyalada per al dissabte següent. Cada inscripció haurà de preopar-se d'obtenir el passaport que faciliten les Delegacions de policia de l'Estat a Catalunya.

Butlletí Pedagògic

L'Assemblea de la Federació de Mestres de Catalunya

A la ciutat de Tremp s'han reunit més d'un centenar de mestres catalans per a celebrar la VIII.ª Assemblea de la Federació de Mestres de Catalunya.

El dia 17, a la nit, hi hagué recepció a l'Ajuntament, presidida per l'alcalde de la ciutat el qual en un bell parlament ple d'amor a la cultura i d'optimisme donà la benvinguda als mestres.

El president de la Federació, senyor Coll i Mas, féu ús de la paraula en primer lloc per correspondre—segons digué—als paraules d'afecte del senyor Alcalde.

Fa un elogi de la ciutat de Tremp i diu que una ciutat que reu i s'entrellua només pot ésser regida per una classe d'autoritats: les que saben situar-se en la posició en què s'ha col·locat el dique cap de l'actual Ajuntament.

Segueix dient que els mestres de Catalunya han hagut de lluitar aferrissadament, però en tots els moments cabdals d'aquestes lluites han donat sempre un exemple d'altruisme posant en primer lloc els interessos de l'infant i de l'escola per sobre dels interessos individuals i de classe. En aquestes lluites els mestres se senten honorats i resten agraïts quan veuen que es posen a llur costat ciutats que com Tremp saben situar-se i fer-se dignes de tots els moments històrics.

Ahudeix la primera assemblea de la Federació, celebrada també en terres lleidatanes, i diu que es dedicà a planjar i formular projectes sobre un fet ideal que semblava aproximar-se, però avui, en arribar a Tremp, la vida la no ens presenta projectes cristal·linos en un futur més o menys pròxim: ens presenta realitats tangibles que creen problemes vius i palpitants.

Per això ell desitja que l'Assemblea fos curulla de realitats i que els acords que prenguessin representessin una solució que els organismes responsables de l'ensenyament a la nostra terra poguessin adoptar, i que recollissin les essències del nostre esperit racial i les qualitats característiques dels nostres infants.

Acaba regatejant a la ciutat de Tremp l'excel·lent acolliment que ha dispensat als mestres de Catalunya.

A continuació el senyor Ramon Boixadors, mestre del Patronat de Barcelona, donà una conferència tractant d'algunes característiques de la Conca de Tremp de la qual féu una sucinta i amena descripció en sentit geogràfic, històric, artístic i industrial.

Finalment l'Ajuntament de la ciutat oferí als reunits un vi d'honor.

Encara, a la sortida, es ballaren sardanes en les quals es barrejaren amicalment la joventut del Magisteri foraster i la de la població.

ELS MESTRES

Escola Normal de la Generalitat.—El dilluns, a les dotze, tindrà lloc la inauguració de l'Escola d'Estiu que, com cada any, congrega la majoria dels mestres nacionals i bona part del Magisteri particular català.

L'acte tindrà la solennitat de consuetud, assistint-hi, entre les primeres autoritats de Catalunya, l'honorable President de la Generalitat i el conseller d'Instrucció.

Iguament que les converses i conferències, serà celebrat a l'auditori de la Facultat de Medicina, per no tenir prou cabuda la sala d'actes de l'Escola Normal de la Generalitat.

El mateix dilluns, a les cinc de la tarda, el senyor Carles Capdevila donarà una conferència sobre "La plàstica en l'educació dels pobles", i acte següent serà inaugurada, a l'Escola Normal, l'Exposició de Pintura i Escultura, constituïda per obres seleccionades de l'Exposició de Primavera.

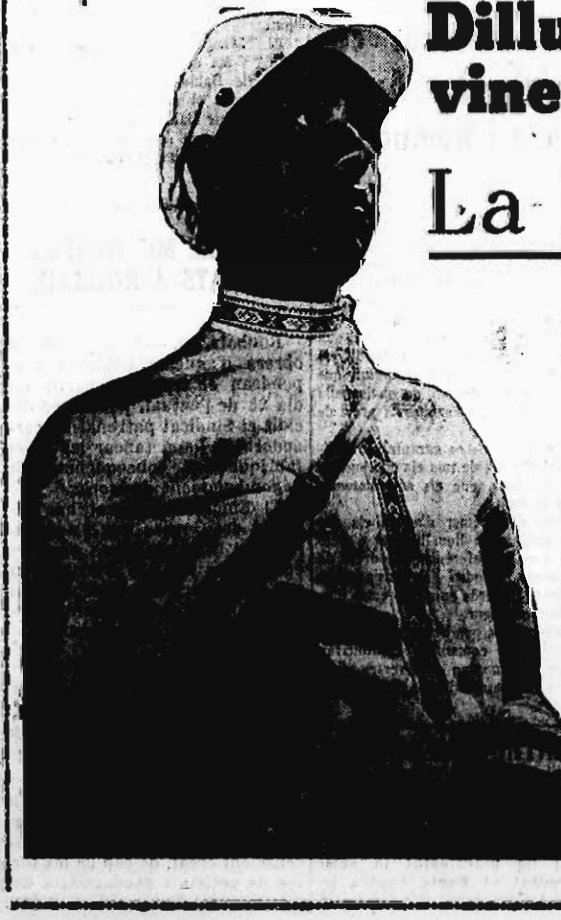
Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears.—A les "noes d'argent" del Magisteri Particular, que tindrà lloc al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, a les dotze hores del dia 29 del mes que sem, amb l'assistència del President de la Generalitat i altres autoritats, poden donar-se per invitats tots els antics alumnes dels mestres i mestresses que seran homenajats, els noms dels quals es faran públics a l'Assemblea general ordinària que l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears celebrarà al matí del vintú dia 25. Les invitacions es faciliten al número 12, pral., de la Rambla dels Estudis, i així mateix els tiquets del vermut del dia 25 i els del banquet del dia 29.

ENSENYAMENT PRIMARI!

Exposició escolar.—Durant els dies 25, 26, 27, 28 i 29 del corrent, de deu a una del matí i de quatre a vuit de la tarda, hom podrà visitar l'Exposició de Treballs Escolars realitzats pels alumnes de l'Institut Montserrat, instal·lat als carrers de Sants, 71 i Sant Crist, 70.

ELS ESTUDIANTS

Avis als alumnes de la Facultat de Dret.—La Comissió organitzadora del viatge d'estudis organitzat pels alumnes de l'esmentada Facultat, participa als companys que manifestaren desigs d'inscriure's que el vinent dimarts, al migdia, es tancarà irremissiblement la inscripció—que pot efectuar-se al local que ocupa a la Universitat la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, pati de Farmàcia—ja que la sortida cap a Suïssa està assenyalada per al dissabte següent. Cada inscripció haurà de preopar-se d'obtenir el passaport que faciliten les Delegacions de policia de l'Estat a Catalunya.

**Dilluns
vinent
La Rambla**

començarà la publicació d'un interessant reportatge del dibuixant HELIOS GOMEZ, titulat

**DOS ANYS
ENTRE ELS
BOLXEVICS**

Serà una visió objectiva de la vida dinàmica de la U. R. S. S.

**LLEGIU
MIRADOR**

QUE SURT ELS
DIJOURS

30 CTS

Llegiu cada diu

BARCELONA AL DIA

Cursos i Conferències

A l'Associació Cultural de Farmacèutics de l'Oest. Conferència de Jaume Utrillo i Morla. — A l'Associació Cultural de Farmacèutics de l'Oest, d'acord amb la Unió Excursionista de Catalunya, donà la seva anunciada conferència el culte farmacèutic senyor Jaume Utrillo, amb la cooperació del doctor Bordas.

El senyor Masclans, en nom de l'entitat organitzadora, digué unes paraules de salutació ponderant l'atenció que noms prestigiosos de la classe farmacèutica han manifestat sobre temes semblants.

A continuació el senyor Utrillo descaféllà el seu interessant treball fent una descripció de la comarca natural del Pallars, i remarcà les seves característiques orogràfiques i hidrogràfiques, estudià la formació del relleu, les seves modificacions, acció dels agents físics, formacions geològiques, moviments orogènics, i passà a fixar la influència física del paisatge en la vida humana.

Es lamentà de l'isolament en què es troba el Pallars, que si en altres temps actuà en sentit favorable perquè pogués mantenir íntegrament els seus caràcters ètnics i crear un Estat medieval inexpugnable, és avui un seriós obstacle per a la seva vitalitat, dificultant de mobilitzar els principals recursos econòmics: riquesa mineral, ramaderia, turisme. Feu també al·lusió a la imperiosa necessitat de l'acabament de la línia Noguera Pallaresa, qüestió de vida o mort per a la comarca.

Separadament feu una descripció de la subcomarca. Vall de Cardós, de gran atractiu per la naturalesa i pel tipisme de les seves agrupacions humanes, i indicà la importància de la vila de Tírvia, per les originals construccions, per l'estratègica situació com a centre del Pallars Oriental i lloc d'acces a l'esmentada Vall. Resaltà la importància de la regió lacustre de Tabacanc i Lladorre, amb més de vint llacs presidits per l'extens Cerdanyès, el més gran dels Pirineus.

El doctor Bordas col·laborà a la conferència exhibint uns suggestius films en els quals es pogueren admirar deliciosos paisatges pireneus, i amb uns paraules d'elogi per al Pallars es donà per acabat l'acte, essent molt felicitats ambdós conferenciant.

Assistí a l'acte una representació del Centre Comarcal del Pallars.

possibilitats de la independència de Catalunya.

Els conferenciant que fins ara han pres part en l'enquesta són els següents: Rosend Llates, d'Acció Catalana Republicana, Angel Pestanyà, del Partit Sindicalista Espanyol; Hilari Arlandis, del Partit Comunista de Catalunya; Estanislau Ruiz i Ponsell, de la Unió Socialista de Catalunya; Alfred Cabanes, del Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra; Frederica Montseny, de la Confederació Nacional del Treball; Joaquim Maurin, del Bloc Obrer i Camperol; Andreu Nin, de l'Esquerra Comunista; i Josep Maria Xammar, del Partit Nacionalista Català.

Posat a discussió el resum que de les conferències pronunciades feu el president de l'entitat, intervingueren diversos assistents, manifestant la seva conformitat o disconformitat amb tal o tal conferenciant. Es discutí ampliament un aspecte del problema que la major part dels conferenciant no varen tractar: el problema de com aconseguir aquesta independència de Catalunya, que gairebé tots els conferenciant convingueren en què era possible. I es plantejà, a proposta d'un dels assistents, la qüestió de si era més convenient per a la majoria del poble de Catalunya el que la seva independència política s'aconseguís per mitjà d'una guerra, amb tot el que una guerra comporta de mobilització general a les ordres d'un govern — en el nostre cas, del Govern de la Generalitat — o bé si era més convenient llançar-se a una revolució que permetés un pacte entre els diversos nuclis que, voluntàriament, estiguessin disposats a anar a la lluita.

La importància de les intervencions i els problemes plantejats obligaren a deixar per a dilluns vinent, a les deu del vespre, la continuació d'aquesta primera conversa-polemica per tal de precisar, en unes conclusions que a l'endemà, el resultat de les deliberacions que s'aprovi després d'escollir el parer de tots els que assisteixen a l'acte. Aquestes primeres conclusions es referiran a la primera pregunta de l'enquesta: «Creieu en la possibilitat de la independència de Catalunya? Seguidament s'entrarà a discutir el segon punt que diu: En cas afirmatiu, com l'estruturariu?»

Aquestes converses-polemiques són de caràcter públic.

A l'Ateneu Popular de Gràcia. Conferència sobre les possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

possibilitats de la independència de Catalunya. — Dijous tingué lloc a l'Ateneu Popular de Gràcia la primera conversa-polemica organitzada a base de les conferències pronunciades pels diversos oradors polítics i socials que fins avui han pres part en l'enquesta oberta sobre les

12'07 arribà l'avió "FOKKER EG-AMA" amb correu, mercaderies i 9 passatgers.

A les 7'10 sortí l'avió "ROHRBACH D-1297" cap a Estutgard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i 10 passatgers.

A les 9'30 sortí l'avió "FOKKER EG-PPA" cap a Madrid amb correu, mercaderies i 3 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 6 passatgers.

EL MISTERI CARNERA

Revelat per LEON SEE manager que fou de l'ex-campió del món

LA PUBLICITAT, que garanteix l'absoluta autenticitat d'aquest reportatge, deixa a l'entera responsabilitat de Léon Sée les repercussions que pugui tenir el que hi revela ensem amb les apreciacions i conseqüències que en dedueix el seu autor.

Resum del fragment publicat ahir

Continuava explicant el combat amb el negre Clark. Davant d'aquest boxador, "més gran" que no Carnera, Léon Sée no tenia tantes oportunitats, els negres tenen els braços llargs, i en aquestes condicions resulta un xic difícil fer el paper de campió.

Què va succeir? Doncs que Clark, tot i haver-se vingut a perdre, pegà a Carnera un cop a l'ull amb l'esquerra, i li féu un nil de vellut magnífic, que se li infia desmesuradament. Carnera estava desfiguradament, gairebé espantós.

Tot i així, el gegant estava molt tranquil, i digué al seu manager que al round següent es retiraria el negre, ja no se li acudia, aleshores, al mitge oficial de la Comissió de Basa que aquella infirmitat de l'ull era una bossa de sang, i voler deturar el combat?

A pres de Léon Sée, accedí a concedir-li un round. I per tot, Carnera, en el transcurs d'aquesta represa va aconseguir vèncer Clark. Léon Sée no sap a què atribuir la desfeita. Si a què fou durament tocat o bé a què va sentir pietat per Carnera, en veure'l amb aquella bola enorme a l'ull. El bo del cas és que es tractava d'una bossa d'aigua, i no de sang. Aquest error del mitge fou col·litzat en 2.500 francs, o sigui 100 d'or.

Després d'aquest combat, Carnera n'efectuà dos més: l'un, amb Chuck Wiggins, a Saint Louis, i l'altre, amb Léon Chevalier, a Oakland. El del primer va acabar al segon round amb un k. o. sensacional. Wiggins, en rebre el cop, se les conjuntà per a passar damunt les cordes i caure fora del ring. Léon Sée ho comenta així: era un veritable artista.

El de Chevalier fou sincer. Carnera el guanyà, però després d'un round d'indignitat. Per tal de seguir el costum, fou conceptuat com un "siqué" descorat.

No solament deien — el matx havia estat un xiquet que una criatura de deu anys hauria descobert de seguida, sinó que Carnera havia rebut una d'aquelles correccions que fan època en la carrera d'un pugilista.

Primo estava desorganitzat, indignat i fastiguejat de tanta mala fe. Per consolar-lo i plantar cara a la formidable gelosia, a l'extraordinària hostilitat de les quals jo veia que se'ns feia objecte, altram inevitable de tot atleta i de tot artista la popularitat i els èxits del qual provoquen la maleïdència, vaig adoptar aquesta divisa: «El gossos borden, la caravana passa».

Quants de gelosos no han bordat al nostre pas per tot el món, en el nostre camí, al llarg d'aquesta ruta seguida per nosaltres infatigablement, sense descoratjar-nos mai, sempre de cara a un fi que és l'únic que ens importava: El Títol.

La caravana ha passat, el fi ha estat assolit, els lladrics es perden en la llunyania.

Desqualificats

L'endemà m'assabentava que s'havia de celebrar una sessió especial de la Comissió de boxa de San Francisco per jutjar-nos. Esperava, doncs, que en cridessin, però amb gran sorpresa meua no vaig rebre cap convocatòria. Malgrat tot, vaig anar-me'n al local de la Comissió perquè l'organitzador m'havia anunciat aquell matí mateix que la bossa ens havia estat confiscada, i jo volia saber per què. A les quatre em vaig presentar a la Comissió, que ja estava reunida. El president em rebé a la porta de la sala del consell.

—No us he convocat pas — em digué.

—Es veritat — vaig fer jo —, però no esteu reunits per jutjar-nos?

—En efecte.

—Doncs si és així, senyor president, és costum d'escollir les persones a les quals es jutja. ¿No m'heu de preguntar res?

—No.

—Doncs jo, senyor president, he de fer-vos algunes preguntes i us prego que em rebueu.

I gairebé a la força vaig entrar a la sala del consell. Hi havia tots els membres del comitè, periodistes i uns quants testimonis.

—Senyors — vaig dir —, estic a la vostra disposició perquè m'interrogueu.

—No creiem pas... — em respongueren.

—I bé, doncs, vul fer-vos algunes preguntes i us prego que me les respongueu. Primer de tot, ¿teniu alguna acusació a fer contra Carnera?

—No.

—Aleshores, ¿per què ens ha estat confiscada la bossa?

—Us serà pagada — respongué el president després d'una considerable vacil·lació.

—Molt bé — vaig replicar —, així és tot el que volia saber.

L'endemà, els diaris anunciaven que Carnera i jo havíem estat desqualificats i sospesos una dia a Califòrnia, i que s'anava a fer una demanda perquè aquesta penalitat ens fos igualment aplicada en tots els altres Estats.

El més còmic de la qüestió és que vuit dies més tard, amb l'amenaça d'un procés, la bossa ens era pagada íntegrament.

Deixo que el lector jutgi aquesta manera de procedir. Si érem culpables, el primer deure de la Comissió era de confiscar-nos la bossa. El fet mateix d'autoritzar l'organitzador a liquidar-nos la volia dir que el matx havia estat sincer. Per tant, la desqualificació era arbitrària i profunda. Altram no havia de produir cap efecte, car durant els cinc mesos següents, tot i desqualificat, Primo no va fer menys de nou combats.

Baté successivament Sam Baker al primer round a Portland (Oregon), posà k. o. Christian a la quarta represa a Detroit, Bearcat Wright al quart round a Omaha, guanyà George Godfrey per falta a Filadèlfia, Georges Cook a la segona represa a Cleveland, a Atlantic City en tres rounds posà fora de combat Bertazzolo, en dos Pat Mc Carthy a Newark, i en quatre rounds Jack Gross a Chicago. Finalment s'acabà amb Jim Maloney a Boston.

D'aquests nou combats dos foren sincers; tots dos, però, ens ocasionaren seriosos disgustos amb les federacions interessades.

Els altres set foren simples exhibicions que satisfieren tothom. No cal, doncs, que hi fem cap comentari.

M'accontentaré a descriure els combats Carnera-Bearcat Wright, Carnera-Godfrey i Carnera-Maloney. El primer, tot i estar combinat per endavant, es disputà de la manera més imprevista i més curiosa del món. El segon, com gairebé tots els combats sincers de Prio, s'acabà amb una desqualificació. L'últim no va ésser gaire més afortunat; Carnera, que havia obtingut una victòria indiscutible per punts, es veié privat d'una decisió que indiscutiblement mereixia.

El "combat"

Carnera - Bearcat Wright

Un matx de boxa, fins i tot combinat per endavant en els mínims detalls, assajat amb la més gran atenció, presenta sempre un cert coeficient de perill en raó de l'element imprevist que sempre és de temer i les conseqüències del qual són impossibles de preveure.

Aquest imprevist és una mena d'espasa de Damocles de dos talls. L'un susceptible de provocar una catàstrofe i l'altre, al contrari, origen d'incidents sensacionals que es surtin del marc de les previsions més optimistes.

El combat entre Primo i Bearcat Wright a Omaha (Nebraska) és un divertit exemple del que jo en diria "l'imprevist venturós".

Wright era un negre temible, gairebé tan feixuc i potent com George Godfrey, un d'aquells gegants de color tan nombrosos als Estats Units que, tot i capaços de batre els millors pesos forts blancs, es guanyen difícilment la vida boxant, justament perquè són temuts i, per tant, posats a l'índex dels managers exieris.

No m'havia costat gaire posar-m'hi d'acord i assegurar a un pòpoulin una victòria sense perills, perquè un simple percentatge normal sobre una entrada evidentment considerable donava a Wright la seguretat de cobrar la bossa més elevada de tota la seva carrera.

Em caigué, però, alguna insistència per decidir el gegant negre a acceptar una derrota per k. o. Deia ell que no havia anat mai a terra; s'avenia a perdre per punts, per falta, de qualsevol manera, però no en una forma massa decisiva.

Però la seguretat d'una compensació de molts milers de dòlars, una veritable fortuna, esvai finalment les seves darreres reticències, i ens posàrem d'acord per un k. o. al quart round, segons totes les regles de l'art.

Així, doncs, en el minut de repòs que precedí la quarta represa, vaig dir a Primo:

—Escoute-me bé! Atacareu furiosament; pegueu sense parar de dret i d'esquerra a la mandíbula i mireu de tocar una vegada just a la punta de la barba. El combat s'acabarà.

Habitual a obeir-me cegament, Carnera entrà en batalla amb energia; alguns directes i croixets d'esquerra foren col·locats amb més violència que precisió i la dreta del gegant es llançà a fons al cos.

Tal com ja he explicat, el braç dret de Primo era una mica encoigut, el seu punch feixuc i potent no posseïa aquella qualitat de la qual depèn l'eficàcia, aquella sequetat que produeix el k. o.

Malgrat els seus cent quilos, Wright fou projectat contra les cordes com per una catapulta... i aleshores l'element imprevist entrà en joc.

Per l'impuls d'aquella massa conscientment multiplicada pel quadrat de la velocitat, les cordes cediren i els quatre peu-drets del ring, insuficientment travats, caigueren tots a la una. Wright caigué fora del ring per damunt de les màquines d'escriure dels periodistes del primer rengle.

Instantàniament, el negre s'adonà de l'oportunitat que se li oferia d'evitar el k. o. i el deshonori dels deu segons fatídics desgrats per l'àrbitre a les orelles del vençut postrat.

Després de tot, no era pas culpa d'ell si el ring havia estat demolit, i no li calia sinó, donades les circumstàncies, pujar al ring un segon matx tard per veure's declarat out, però out dret, disposat a combatre, i no vergonyosament batut. Ningú no hi podia tenir res a dir.

En comptar el quart segon, Wright es desfeia pensament de les cadires que havia desbalçat en la caiguda. El que feia sis, provava de pujar al ring lentament, buscant endebades les cordes absents per enfilat-s'hi. El que feia vuit, estava agenollat a la part exterior del ring. En cantar el deu encara no s'havia acabat d'alçar.

Només esperava l'out decisiu, definitiu i irrevocable per precipitar-se damunt del seu rival, mentre l'àrbitre, amb un gest perceptori, els faria tornar al seu recó,

El director del combat, però, no pronuncià la paraula esperada. Continué comptant tranquil·lament: onze... dotze... tretze...

Ara digueu-me: /de tots tres, de Wright, Primo i jo, qui havia d'ésser el més atabalat?

L'element imprevist acabava de manifestar-se violentament, a la impensada, entre aquest desè i onzè segon. Tots tres havíem oblidat completament que els reglaments de boxa de la Federació d'Omaha estableixen que en cas de caiguda d'un dels adversaris fora de les cordes, l'àrbitre li contarà fins a vint segons, i no pas fins a deu, per donar-li temps de tornar a pujar al ring i reprendre el combat.

El final de l'encontre fou èpic. El negre es veié obligat a sortir d'entre l'entortolligament de les cordes i de continuar el combat amb l'adversari.

Primo, que no sabia de què anava, m'interrogava amb la mirada; però, és clar, jo no podia sinó assenyalar-li que continués el combat igual que el negre.

Vuit homes de bona voluntat, a raó de dos per cada angle, maldevien per mantenir els quatre suports verticals; cada vegada que els 120 quilos de Carnera augmentats per les 200 lliures de Wright arribaven a les cordes insegures, els vuit homes eren projectats al mig del ring en les postures més còmiques. Comptant l'àrbitre i els adversaris, hi hagué moments que hi havia vuit homes entre les cordes poc tivals; positivament, allò semblava una batalla. Era prodigiosa. Calia acabar, però, Primo etziva un darrer uppercut, Wright l'encaixà de mala gana a la mandíbula i a l'últim caigué pels deu segons.

El públic havia assistit a un dels matxos més emocionants, més moguts, més espectaculars que es recorden a Nebraska.

El matx Carnera - Godfrey

El lector potser es sorprendrà de constatar que al cap de dos mesos de la deplorable experiència del combat de Carnera i Chevalier a Califòrnia, jo hagués pogut acceptar un altre combat de bona fe. M'hauria hagut de desenganyar definitivament dels combats d'aquesta mena, i no obstant el que varem concertar amb Godfrey no fou pas una combinació.

La raó d'això és doble: primerament, no tenia cap confiança en la paraula de Godfrey i tenia la impressió ben clara que si em prometia de caure al cinquè round per exemple, seria molt capaç d'enganyar-me. D'altra banda, després de la sensacional sèrie de victòries de l'italià, era segur que el matx amb Godfrey havia de produir un ingrés de tal magnitud que la part corresponent a Carnera passaria de segur del milió de francs.

Per a un boxador que, després de tot, no era sinó un novici, no es podia pas menysprear una suma tan considerable; i altram jo sabia que George Godfrey feia mesos que no havia tingut cap combat de debò, s'havia engegat, s'havia tornat massa feixuc i massa mandrós per a posar-se seriósament en forma. Era de tota evidència que un vell boxador com ell havia de considerar el gegant italià com un debutant sense cap mena d'experiència i que no perdria un moment per entrenar-se, convençut que el vençeria per k. o. abans de la segona represa.

Però un home afeixugat pel greix, per científic que sigui, està absolutament impossibilitat de combatre més de quatre represes a un tren ràpid. Calia, doncs, que Primo no fos posat k. o. abans d'aquest límit per tal d'assegurar-li la victòria.

Carnera, tot i tenir poca experiència, ja era en aquell temps molt millor del que Godfrey podia suposar. Estava, és clar, a cent quilòmetres de poder resistir un Godfrey en plena forma, però

EL DIARI D'ESPANYA

Futbol

L'assemblea de la Federació Espanyola

L'estructuració dels Campionats per Federacions i el Calendari de Lliga

Sant Sebastià, 20. — Ahir continuaren les sessions de l'Assemblea Espanyola de Futbol.

El Comitè Nacional presentà la proposta d'estructuració del futbol per a la propera temporada, i s'acordà, en definitiva, que es constituïssin cinc grups "super regions", integrats cada un d'aquests grups per cinc clubs en la següent forma:

Grup primer: Celta, Deportivo de La Coruña, Valladolid, Oviedo, Sporting de Gijón, Avilésino o Racing d'Irún.

Grup segon: Racing de Santander, Logroño, Saragossa, Madrid, Athletic de Madrid i Deportivo Nacional.

Grup tercer: Athletic Club de Bilbao, Arenas, Alavés, Donostia, Unión d'Irún i Osasuna.

Grup quart: Barcelona, Espanyol, Sabadell, Júpiter, Girona i Badalona.

Grup cinquè: València, Sevilla, Múrcia, Llevant, Betis i Hércules.

Aquests cinc grups són els que l'Assemblea ha denominat de "super-regions".

Es disputaran els campionats, i cada grup de "super-regió" classificarà dos equips per al Campionat d'Espanya. Seran, doncs, dos clubs els que sortiran dels grups esmentats per prendre part en la màxima competició.

El nombre fins a 16 es completarà per mitjà d'un torneig entre els clubs millor classificats en les respectives regions.

Els 30 clubs que componen les cinc "super-regions" es dividiran, després de transcorreguts les dues dates dels campionats regionals en tres grans grups, a saber:

Primer: Els dotze equips que formaran la I Divisió de la Lliga, que són: Madrid, Athletic Club de Madrid, Athletic Club de Bilbao, Arenas, Donostia, Racing de Santander, Oviedo, València, Sevilla, Betis, Barcelona i Espanyol.

Segon: Segona divisió (zona Nord): Osasuna, Logroño, Unión d'Irún, Alavés, Valladolid, Sporting de Gijón, Avilés, Coruña i Celta.

Tercer: Segona Divisió (zona Sud): Múrcia, Hércules, Llevant, València, Saragossa, Sabadell, Girona i Badalona.

Els vencedors d'aquests dos segons grups passaran automàticament a ocupar els darrers llocs de la I Divisió, i baixaran de categoria, naturalment, els dos darrers classificats en el primer grup.

Els campionats de Lliga es disputaran en 22 dates, i començaran el 25 de novembre. El calendari és el següent:

25 de novembre. — Barcelona - Arenas; Madrid - Betis; Racing - Donostia; Sevilla - Athletic de Madrid; Athletic de Bilbao - Oviedo; i València - Espanyol.

2 de desembre. — Arenas - València; Betis - Barcelona; Donostia - Madrid; Athletic de Madrid - Racing de Santander; Oviedo - Sevilla; Espanyol - Athletic de Bilbao.

9 de desembre. — Arenas - Betis; Barcelona - Donostia; Madrid - Athletic de Madrid; Racing - Oviedo; Sevilla - Espanyol; València - Athletic de Bilbao.

16 de desembre. — Betis - València; Donostia - Arenas; Athletic de Madrid - Barcelona; Oviedo - Madrid; Espanyol - Racing.

23 de desembre. — Betis - Donostia; Arenas - Athletic de Madrid; Barcelona - Oviedo; Madrid - Espanyol; Racing - Athletic de Bilbao; València - Sevilla.

30 de desembre. — Donostia - València; Athletic de Madrid - Betis; Espanyol - Oviedo; Arenas - Barcelona; Athletic de Bilbao - Madrid; Sevilla - Racing.

6 de gener. — Donostia - Athletic de Madrid; Betis - Oviedo; Arenas - Betis; Espanyol - Barcelona - Athletic de Bilbao - Madrid - Sevilla - Racing.

13 de gener. — Athletic de Madrid - València; Oviedo - Donostia; Espanyol - Betis; Athletic de Bilbao - Arenas; Sevilla - Racing; Madrid - Barcelona.

20 de gener. — Athletic de Madrid - Oviedo; Donostia - Espanyol; Arenas - Betis; Athletic de Bilbao - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

27 de gener. — Athletic de Madrid - Oviedo; Donostia - Espanyol; Arenas - Betis; Athletic de Bilbao - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

3 de febrer. — València - Oviedo; Espanyol - Athletic de Madrid; Athletic de Bilbao - Donostia; Sevilla - Betis.

10 de febrer. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

17 de febrer. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

24 de febrer. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

3 de març. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

10 de març. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

17 de març. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

24 de març. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

31 de març. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

7 d'abril. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

14 d'abril. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

21 d'abril. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

28 d'abril. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

5 de maig. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

12 de maig. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

19 de maig. — Oviedo - Athletic de Madrid; Betis - Athletic de Bilbao; Arenas - Sevilla; Racing - Madrid; Barcelona - València.

10 de febrer. — Oviedo - Espanyol; Athletic de Madrid - Athletic de Bilbao; Donostia - Sevilla; Betis - Racing; Arenas - Madrid; Barcelona - València.

La data del 17 de febrer es reserva per al partit Alemanya - Espanya, que es jugarà a Alemanya.

A partir del 24 de febrer es jugaran els partits de tornada entre els clubs esmentats, però fent canvi de camps.

Una vegada acabada aquesta competició es jugaran en set dates els campionats de la Copa Espanya.

Com indiquem, l'anterior proposta ha estat presentada pel Comitè Nacional i aprovada. Els representants dels clubs que formen part de les divisions inferiors proposaren, i fou rebutjat, que formessin part en cada una d'elles dels clubs, i que juguessin els uns contra els altres.

Es jugaran també dos partits més internacionals en dates i amb nacions encara no designades.

El senyor Canyelles, representant de l'Espanyol, proposà que se sol·licités de les Compagnies de Ferrocarrils una reducció d'importància per a jugadors i acompanyants, en igual forma, o semblant, que ho tenen establert altres nacions; per exemple: França, que a una bonificació del 75 per 100 sobre el preu de tarifa.

Li contestà el senyor Rosich, i li digué que ja fa temps que s'havien iniciat aquestes gestions, però que fins a la data no s'havia pogut aconseguir res de pràctic.

El senyor Cossio, de la Federació Catalana, protestà de la radiació de determinats partits, que perjudicava els interessos dels clubs. Els assembleístes es mostraren d'acord amb el senyor Cossio, i es prengué la decisió d'enviar tots els clubs que produïen efectuar que això passi.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

A continuació el president del Comitè, senyor Garcia Durán, presentà a dimissió. Fou suspesa la sessió per cinc minuts, i en aquest interval de temps les gestions realitzades foren tan eficients que els senyors Garcia Durán, Palacios i Oliver retiraren llurs dimissions, i es reintegraren als seus llocs, enmig de grans ovacions.

L'assemblea de Futbol es donà per acabada.

Finalment es ratificà la confiança de l'assemblea al seleccionador nacional, senyor Amadeu Garcia Salazar, d'una manera expressiva i contundent; tots els delegats, en peu, dedicaren una ovació al senyor Garcia Salazar, per tal de premiar la seva excel·lent tasca en la gestió futbolística de l'equip espanyol en el Campionat del Món d'Itàlia.

La navegació aèria i la velocitat

El factor velocitat és l'essència mateixa de l'aviació. L'efecte momentaniament romàntic de la conquesta de l'aire, de navegar en un nou ambient, per si sol comptaria ben poc en l'aeronàutica, considerada com a element incorporable a la humana economia. Potser només com a valor estratègic o tàctic en les activitats guerres, el fet de sobrevolar la terra, i dominar des de les grans alçaries els combats terrestres, pren posicions de primordial importància. En gairebé la totalitat dels altres aspectes, però, la navegació aèria se situa en l'loc preferible per aquell factor que esmentàvem: la velocitat. Sense la superior velocitat respecte dels altres sistemes de transports, l'aviació oferia als homes uns serveis molt reduïts, i qui sap si una forma exclusiva d'esport, emocionant i refinat, comparable als esports de neu o altres, però sense una seducció general de cosa útil altament aprofitable.

Si aquestes ratilles són lleugeres per algun aviador, sabem la seva impecable protesta o almenys estupefacció. És comprensible, i molt més per part nostra, que conèixer el mateix servei, com per als viadors ens sembla útil el sol fet d'elevar-nos i mirar les coses des d'alt. Però la realitat és tota una altra, i per als homes de l'aviació el més gran orgull ha d'ésser que llur activitat, posada al servei dels altres homes, sigui de les més apreciables. Si els viadors amb llurs màquines no poguessin oferir aquella rapidesa de transport que cap altra mecànica que no sigui aeronàutica no pot presentar, els pilots, vulguis o no vulguis, s'haurien de passejar per entre núvols, amb complença íntima, però estèril quant als altres. El guell d'home-ocell concedidor d'omissions de sàbita.

En la pràctica res d'això no és de tènier. L'aviació, més que el ferrocarril i l'automobilisme o altra navegació, cerca en la velocitat la seva pròpia existència i en aquesta ruta no apareixen per ara lites limitatives. Referint-nos només a l'aviació de transport podem observar com en aquesta via el camí ascensional no troba atur. No fa gaires anys els dos-cents quilòmetres per hora constituïen per als avions comercials una aspiració que ben poc veien realitzada. Les compànies de ferrocarrils, especialment en els trajectes llargs equivalents, tenien una defensa en el viatge de nit que no presentava mai les dificultats de realització com en les línies aèries, de tal manera que en el transport nocturn compensaven en certa manera l'avantatge de rapidesa que durant les hores de llum s'obtenien els avions.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres es manté ben viva amb l'intent de conservar les posicions que fins ara ningú els disputava francament. En els ferrocarrils, els principals amenaçats, hem vist l'experimentació d'automotrius ràpids i la utilització en moltes línies especials per tal de combatre amb l'horari a la mà. També ha demostrat la preocupació que la rapidesa dels transports aèris desvetllava en certes compànies carrieres, l'actitud de pacte que ha arribat a veritables fusions entre les organitzacions terrestres i aèries a fi d'eliminar les competències i oferir al públic un servei mixt o amb condicions favorables que no l'obliguin a triar entre l'un o l'altre servei.

De totes maneres les possibilitats d'un sistema o altre de transport estan ben delimitades i no és d'esperar que cap d'ells absorbeixi o elimini el contrari. Existeixen nombrosos serveis especials que és molt difícil que l'aviació pugui satisfer. Però, la superior velocitat, sempre en augment, de l'avió li dona dret a reclamar i fatalment ho obtindrà, l'execució de transports rapidíssims que només en les rutes desconegudes de l'aire poden realitzar-se.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres es manté ben viva amb l'intent de conservar les posicions que fins ara ningú els disputava francament. En els ferrocarrils, els principals amenaçats, hem vist l'experimentació d'automotrius ràpids i la utilització en moltes línies especials per tal de combatre amb l'horari a la mà. També ha demostrat la preocupació que la rapidesa dels transports aèris desvetllava en certes compànies carrieres, l'actitud de pacte que ha arribat a veritables fusions entre les organitzacions terrestres i aèries a fi d'eliminar les competències i oferir al públic un servei mixt o amb condicions favorables que no l'obliguin a triar entre l'un o l'altre servei.

De totes maneres les possibilitats d'un sistema o altre de transport estan ben delimitades i no és d'esperar que cap d'ells absorbeixi o elimini el contrari. Existeixen nombrosos serveis especials que és molt difícil que l'aviació pugui satisfer. Però, la superior velocitat, sempre en augment, de l'avió li dona dret a reclamar i fatalment ho obtindrà, l'execució de transports rapidíssims que només en les rutes desconegudes de l'aire poden realitzar-se.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres es manté ben viva amb l'intent de conservar les posicions que fins ara ningú els disputava francament. En els ferrocarrils, els principals amenaçats, hem vist l'experimentació d'automotrius ràpids i la utilització en moltes línies especials per tal de combatre amb l'horari a la mà. També ha demostrat la preocupació que la rapidesa dels transports aèris desvetllava en certes compànies carrieres, l'actitud de pacte que ha arribat a veritables fusions entre les organitzacions terrestres i aèries a fi d'eliminar les competències i oferir al públic un servei mixt o amb condicions favorables que no l'obliguin a triar entre l'un o l'altre servei.

De totes maneres les possibilitats d'un sistema o altre de transport estan ben delimitades i no és d'esperar que cap d'ells absorbeixi o elimini el contrari. Existeixen nombrosos serveis especials que és molt difícil que l'aviació pugui satisfer. Però, la superior velocitat, sempre en augment, de l'avió li dona dret a reclamar i fatalment ho obtindrà, l'execució de transports rapidíssims que només en les rutes desconegudes de l'aire poden realitzar-se.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres es manté ben viva amb l'intent de conservar les posicions que fins ara ningú els disputava francament. En els ferrocarrils, els principals amenaçats, hem vist l'experimentació d'automotrius ràpids i la utilització en moltes línies especials per tal de combatre amb l'horari a la mà. També ha demostrat la preocupació que la rapidesa dels transports aèris desvetllava en certes compànies carrieres, l'actitud de pacte que ha arribat a veritables fusions entre les organitzacions terrestres i aèries a fi d'eliminar les competències i oferir al públic un servei mixt o amb condicions favorables que no l'obliguin a triar entre l'un o l'altre servei.

De totes maneres les possibilitats d'un sistema o altre de transport estan ben delimitades i no és d'esperar que cap d'ells absorbeixi o elimini el contrari. Existeixen nombrosos serveis especials que és molt difícil que l'aviació pugui satisfer. Però, la superior velocitat, sempre en augment, de l'avió li dona dret a reclamar i fatalment ho obtindrà, l'execució de transports rapidíssims que només en les rutes desconegudes de l'aire poden realitzar-se.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres es manté ben viva amb l'intent de conservar les posicions que fins ara ningú els disputava francament. En els ferrocarrils, els principals amenaçats, hem vist l'experimentació d'automotrius ràpids i la utilització en moltes línies especials per tal de combatre amb l'horari a la mà. També ha demostrat la preocupació que la rapidesa dels transports aèris desvetllava en certes compànies carrieres, l'actitud de pacte que ha arribat a veritables fusions entre les organitzacions terrestres i aèries a fi d'eliminar les competències i oferir al públic un servei mixt o amb condicions favorables que no l'obliguin a triar entre l'un o l'altre servei.

De totes maneres les possibilitats d'un sistema o altre de transport estan ben delimitades i no és d'esperar que cap d'ells absorbeixi o elimini el contrari. Existeixen nombrosos serveis especials que és molt difícil que l'aviació pugui satisfer. Però, la superior velocitat, sempre en augment, de l'avió li dona dret a reclamar i fatalment ho obtindrà, l'execució de transports rapidíssims que només en les rutes desconegudes de l'aire poden realitzar-se.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres es manté ben viva amb l'intent de conservar les posicions que fins ara ningú els disputava francament. En els ferrocarrils, els principals amenaçats, hem vist l'experimentació d'automotrius ràpids i la utilització en moltes línies especials per tal de combatre amb l'horari a la mà. També ha demostrat la preocupació que la rapidesa dels transports aèris desvetllava en certes compànies carrieres, l'actitud de pacte que ha arribat a veritables fusions entre les organitzacions terrestres i aèries a fi d'eliminar les competències i oferir al públic un servei mixt o amb condicions favorables que no l'obliguin a triar entre l'un o l'altre servei.

De totes maneres les possibilitats d'un sistema o altre de transport estan ben delimitades i no és d'esperar que cap d'ells absorbeixi o elimini el contrari. Existeixen nombrosos serveis especials que és molt difícil que l'aviació pugui satisfer. Però, la superior velocitat, sempre en augment, de l'avió li dona dret a reclamar i fatalment ho obtindrà, l'execució de transports rapidíssims que només en les rutes desconegudes de l'aire poden realitzar-se.

Actualment, la competència continua i sempre a base de la velocitat. Els avions de transport de correu i de passatgers han saltat dels dos-cents als tres-cents per hora i adueix en molts aparells americans i algun d'europeu s'arriba a velocitats de més de 350 per hora, de tal forma que els avions de càrrega corrents en la majoria de forces militars es trobarien amb dificultats d'encalcar aquells pacífics avions de transport. Si no fos la necessitat

d'amortització del material anterior el progrés en aquest sentit fóra molt remarcable, però l'elevat preu de cost dels grans avions obliga a mantenir-los en servei quan en realitat estan enormement retardats respecte de les produccions més modernes.

La reacció dels transports terrestres

La T. S. F.

Programmes européens selectes

2000. — Radio-Paris, 1.648 m.
Music-hall: Cancions variades.

20'00. — **Bruselles francesas**, 484 m. Música de cambra: Alpaerts, missen, Jongen.
20'00. — **Londres regional**, 341 metres. Orquestra de la B. B. C.
20'15. — **Leipzig**, 382 m. "E. Castell encantat", òpera de M. Hockner.
20'15. — **Bordeus - Lafayette**, 279 m. Concert: Festival Gaume. Pianquette.
20'15. — **Kstrasburg**, 349 metres. Vallada alsaciana.
20'15. — **Suïssa alemanya**, 541 metres. "La Filla de la Selva Negra", òpera de Jessel.
20'40. — **Luxemburg**, 1.304 m. Concert variat.
00'45. — **Milà**, 368 m. "Tshabl"

20'45. — **Palerm**, 531 metres.
"Casa mev'n", òpera de Pietr.
21'25. — **Nacional anglès**,
1.500 m. Quintet.
21'30. — **Nord regional**, 449 m.
"Divertimento" nùm. 15 de Mo-
zart.
21'45. — **Midland regional**, 398
metres. Recital de balades.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 94

Exposició permanent de pintura catalana
Marce - Gravat - Mòdificacions

SALA BUSQUET
PASSEIG DE GRACIA, 36
Mobles i objectes d'art
Dibuixos a punta del mestre Pau Casals
per
RAMON LLIBRES
Inauguració avui

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquatintes
el més important assortiment de
gravats de Barcelona
Exposició i venda a preus irrever-
sibles a
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA i NOVA
Cànada, 31, baixos de la Sala-Mozart

CARPETA GRAN, 1'50
" **PETITA, 0'90**
A TOT ESPANYA

PREIXINET

RIES

(AMBOS SEXES)

**EL MEZ EFICAC,
COMOD I A-
PID, RESERVAT
I ECONOMIC**

**CIUS O ALTRES MOLESTIES. I SENSE QUE
GUARDI REU RÀPIDAMENT DE LA HEMORRÒIDIA
CISTITA, PROSTATITA, LEUCORRÈA (FLUÏDES**

gratias agimus de la via utilitate
aliquis i rebels que agnosce, present
quatre o cinc Casas Colaxo per
moment i eviten complicacions i re-
tes gratis a Farmacia Colaxo, Norta-
propietas.

Dia 20 de juliol de 1934

	UPPER			SAKELLARIDIS		
() or -	Maig	Juliol	Oct.	Maig	Juliol	Oct.
.....	7.32	7.20	7.31	8.16	8.59	8.61
.....	Nom.	Nom.	Nom.	Nom.	Nom.	Nom.
.....	7.32	7.20	7.34	8.44	8.57	8.61
.....						
.....				2	2	

	ASHMOUD			SAKELLARIDIS		
MAIA	Juny	Oct.	Des.	Maig	Juliol	Nov.
.....						

13.12	13.24	13.37	13.60	16.33	16.4
Nom.	13.15	13.25	Nom.	16.33	16.3
13.16	13.23	13.32	15.54	16.28	16.3
	1	3	5	13	3

Bales	Disp. en plaza (10 quintales)
(Base tasca anterior)	
TEXAS 15/16 ...	13
ORLEANS	17
ANY-PORT	19

Dia 20 de juliol de 1934

ONS, FARRATOS I ALTRES	
Andalusia 50'59	74 8 71
id. 51'38	70 8 69
id. 50'45	69 8 67
Pelous	78 8 68
	65 8 70
(Prestar les permutes als 100 quilos amb les da- munt carró Barcelona)	
GALLOPES	
Negra Pinnars	61'5 8 68
id. 61'5	61'5 8 68
Negra Montaña	61'5 8 68
id.	61'5 8 68
Bote	59 8 67
Malaga	59 8 67
(Prestar les permutes als 100 quilos amb les da- munt carró Barcelona)	
Alfalfa primera	7 8 6
id.	7 8 6
id.	7 8 6

370 a 100	Falla a 100	370 a 100
110 a 160	Falla curta	370 a 100
100 a 100	(Falla en parietes de	
54 a 35	de gesso durante curv	
	Berlín)	

Caldes de Malavella

(PROVINCIA DE GIRONA)

Balneari SOLER

AIGÜES TERMALS

bicarbonatades, alcalines, litiques, clorurades, sòdiques.

Molt radioactives

Molt pures

INDICACIONS:

Estómac, felge, ronyons; intestina (colitis), albúmina, artritis, gota i diabetis.

Ascensor i noves i esplèndides galeries de bany

AIGÜES :: BALNEARI

OBERT TOT L'ANY

Pintoresc panorama davant la Serra del Cadí
A una hora de Puigcerdà. Alçada, 1.060 m.

SANILLES

CLIMA SA I SEC

Cuina excel·lent. Boscos. Oca i Pesca. — Telèfon 2

Guareixen: Estómac, reuma, genito-urinàries

Telèfon 2. — Inf.: SARRET - BOQUERIA, 2

Gran Hotel Central

BALNEARI DE VILAJUIGA

Propietari: PERE BOFILL

OBERT TOT L'ANY

GRAN CONFORT ★ BANYS, DUTXES, etc.

AUTO A L'ESTACIO

TELEFON NUM. 1

VILAJUIGA GIRONA (ESPANYA)

Santuari de QUERALT-Berga

a 1.200 metres sobre el nivell de la mar

TELEFON núm. 5

Luxós Restaurant - Habitacions amb tot el confort

Immensos pinars - Bella vista incomparable - Aigües

fresques molt potables

LLOC PREFERIT PELS ESTIUEJANTS

HOTEL RISTOL

Direcció Tona, Vidal,
Telèfon TONA, 3. Tem-
porada 1.ª de MAIG
a 15 d'OCTUBRE
Grans reformes
JARDI PER A INFANTS

TONA

PREUS MODICS
—
Pisos i habitacions per
a 2 i 3
Se serveixen coberts

AUTOS DE L'HOTEL A TOTS ELS

TRENS - ESTACIO DE BALENYA —

BALNEARI TERMES ORION

1.ª COLOMA
DE FARNES
ESTACIO SILEUn Hotel-Balneari de 1.ª ordre
a preus moderatsMagnífic parc, tennis, garages, Saló d'espectacles, Centre
d'excursions (a 25 kms de la Costa Brava), Vall rienta al peu
del Montseny i Guàrdies, Cura de repós, Lloc ideal d'estueigUnes aigües prodigioses per llurs
propietats curativesMalalties nervioses, insomni, neurastènia, arterio-
esclerosis, hipertensió, apoplexia, febre,
arteritis, angines de pit, artritis, gota, reuma-
tisme, fractures, fistules, malalties de la dona, etc.

Informes i prospectes per correu - Telèfon 14 (central privada)

No aneu a l'estranger No sortiu de Catalunya

TEMPORADA DEL 15 MAIG AL 31 OCTUBRE ★

FERROCARRILS DE M. S. A.

Excursionistes

a Santa Fe del Montseny

Servei diari combinat amb auto-car per l'estació de Sant Celoni, amb bit-
llets d'anada i tornada directes des de Barcelona, als següents preus:**DIES FESTIUS 11'75 pessetes**

(Sortides de Barcelona (estació de França) a les 5 h. 31. i 7 h. 44.)

DIES FEINERS 13'05 "

(Sortida de Barcelona (estació de França) a les 7 h. 44.)

Els que viatgin en grup podran adquirir bitllets directes des de qualsevol
procedència de M. S. A., als preus especials de la tarifa de grups i amb una
reducció important en el trajecte de carretera.**Per a informes, a les estacions i al Servei Comercial**
Telèfon 20.650

BALNEARI CARDÓ

TARRAGONA

Temporada oficial: 24 juny al 24
de setembreL'estació climàtica més formosa.
Aigües les més nitrogenades i
arsenicals d'Espanya. Fortament
reconstituentsAma. Bronquitis. Laringitis. Neurosis. Anèmies.
Estats d'esgotament. Pell. Malalties dels infants.
Diabetis. IntestinsClima molt sec. Establiment voltat de boscos. Nova
instal·lació de bany, dutxes, inhalacions i polvorit-
zacions. Tractament hidroteràpia al mateix establiment
de l'aigua de la deu de Sant Roc (arsenical)

XALETS MOBLS

Informes: Samsó, Petxina, 3, pral. (R. Flors). T. 18235
Farmàcia Garreta - Mallorca, 247 - Telèfon 70741

Turistes i Estiuejants

Passeu l'estiu a l'HOTEL RESTAURANT

SANT SEBASTIA, de Palafrugell

El lloc més pintoresc de la Costa Brava
Completament reformat - Esplèndides habitacions
Bona carretera

TELEFON 7

CALELLA DE PALAFRUGELL

REUMATICS!

Guareireu prenent els banys del Balneari

Termes Victòria

Caldes de Montbui

Telèfon 28

OBERT TOT L'ANY

Hotel Restaurant PROVIDENCIA

DAVANT LA PLATJA

CUINA SELECTA ★ CONFORT MODERN

OBERT TOT L'ANY

TELEFON 17

CALDETES

AIGÜES DE SANT HILARI SACALM

Hotel Martin

Obert de l'1 de juliol fins al 15 de setembre
Auto diari de Barcelona-Sant Hilari durant la
temporada oficialInformes: Boqueria, 13, primer - Telèf. 17953
Barcelona

AIGÜES DE RIBES

Deu Fontaga, la millor aigua de taula per la
seva escassa mineralització. Es ven en garra-
fons de vuit litres. Es porta a domiciliDipòsit: ROSSELLÓ, 187
Telèfon 76106

Balneari de Ribes

HOTEL MONTAGUT

Obert del 25 de juny al 30 de setembre

El més important del Pirineu, a tot confort;
habitacions amb bany i water. Festes i con-
cursos esportius. Clima ideal. Estació clima-
tològica de les millors d'Espanya

**Els 6 motius
principals
que converteixen**

S'AGARO

en lloc predilecte per a sojorn d'estiu:

1 La seva situació privilegiada a la COSTA BRAVA.

2 La seva platja magnífica, de poc fondal i aigües netíssimes.

3 La seva esplèndida vegetació.

4 Les seves comunicacions fàcils i ràpides amb Barcelona.

5 La seva urbanització modelica.

6 El seu característic HOSTAL DE LA GAVINA, tot confort i distinció

Així ho proclama tothom qui ho coneix. Així ho proclamarà tothom qui decideixi visitar-lo